

Wyższa Szkoła Nauk Społecznych z siedzibą w Lublinie

Ogólnopolska Konferencja Naukowa

CZŁOWIEK W PERSPEKTYWIE WSPÓŁCZESNYCH ZAGROŻEŃ CYWILIZACYJNYCH

24 listopada 2016 r.

www.wsns.edu.pl

www.wsns.edu.pl

www.wsns.edu.pl

www.wsns.edu.pl

Ogólnopolska Konferencja Naukowa

CZŁOWIEK W PERSPEKTYWIE WSPÓŁCZESNYCH ZAGROŻEŃ CYWILIZACYJNYCH

24 listopada 2016 r.

Organizator:

Wydział Nauk Społecznych i Nauk Medycznych
Wyższej Szkoły Nauk Społecznych z siedzibą w Lublinie
Akademia Coachingu i Mentoringu Chrześcijańskiego

Patronat honorowy:

JM Rektor

Wyższej Szkoły Nauk Społecznych z siedzibą w Lublinie
Dr n. hum. Emilia Żerel

Partner konferencji:

Patronat medialny:

Patronat:

Sponsorzy:

Miejsce konferencji:

Wyższa Szkoła Nauk Społecznych z siedzibą w Lublinie
ul. Zamojska 47, 20-102 Lublin

Komitet Naukowy

Przewodniczący: Ks. Prof. dr hab. Janusz
Mariański

Vice przewodniczący: Prof. dr hab.
Zbigniew Marzec

Prof. dr hab. Wojciech Barud

Prof. dr hab. Dorota Krasowska

Prof. dr hab. Teresa Kulik

Prof. dr hab. Ryszard Szyszka

Prof. dr hab. Tomasz Tomaszewski

Prof. dr hab. Jerzy Truchliński

Prof. dr hab. Mariusz Zemło

Prof. dr hab. Wioletta Żukiewicz-Sobczak

Dr hab. Anna Pacian

Dr Małgorzata Bartoszcze-Tomaszewska

Dr Maria Bernat

Dr Waldemar Biaduń

Dr Marta Chmielewska

Dr Agnieszka Chmielewska-Cisłak

Dr Magdalena Dawidowicz

Dr Błażej Dyczewski

Dr Elżbieta Jędrzejewska

Dr Mariusz Jojczuk

Dr Andrzej Kot

Dr Sylwia Kowalska-Myśliwiecka

Dr Zdzisław Kulesza

Dr Agnieszka Łagowska-Batyra

Dr Marcin Mandryk

Dr Marlena Matysek-Nawrocka

Dr Ewa Nowosadzka

Dr Jolanta Pacian

Dr Anna Skiert

Dr inż. Ewa Stamirowska-Krzaczek

Dr Małgorzata Stodółkiewicz

Dr Marta Swatko-Ossor

Dr Krystyna Szpak-Lipińska

Dr Marcin Wieczorski

Komitety Organizacyjny

Przewodniczący - Dr Marlena Matysek-Nawrocka

V-ce Przewodniczący: Dr Maria Bernat

V-ce Przewodniczący/Rzecznik prasowy - Dr Błażej Dyczewski

Mgr Mirosław Bernat

Mgr Anna Hirna

Mgr Monika Łaszczyńska

Mgr Karolina Pierścińska

Mgr Monika Stachyra

Mgr Anna Sternik

Mgr Paulina Wojtysiak

Mgr Marta Gospodaryk

Dorota Lewtak

Mgr Edyta Goral – Pekao S.A.

Krzysztof Dudkowski – Pekao S.A.

Wydawca:

Wyższa Szkoła Nauk Społecznych z siedzibą w Lublinie

ul. Zamojska 47, 20-102 Lublin, tel. +48 81 531 85 56

www.wsns.edu.pl

ISBN 978-83-934625-1-3**Druk i oprawa**

C.P.H. „M&M”. cph@op.pl

SPIS TREŚCI**SPIS TREŚCI****WYSTĄPIENIA**

ks. prof. dr hab. Janusz Mariański: <i>„Godność ludzka w kontekście społecznym – szanse i zagrożenia”</i>	7
dr n. hum. Emilia Żerel: <i>„Zagrożenia duchowe”</i>	8
dr n. hum. Urszula Tokarska: <i>„Wiedza pedagogiczna rodziców dotycząca współczesnych zagrożeń wychowawczych dziecka –w świetle badań”</i>	9
dr n. hum. Sylwia Kowalska-Myśliwiecka: <i>„Trzy prawdy – czyli dezinformacja współczesnego społeczeństwa”</i>	10
ks. dr n. społ. Marcin Rola: <i>„Indywidualizacja moralności we współczesnym społeczeństwie – zagrożenia i szanse”</i>	11
mgr Paweł Chruściel: <i>„Wsparcie społeczne osób starszych objętych opieką instytucjonalną”</i>	12

lic. Wojciech Cendrowski: „Rola cyberwojny we współczesnych konfliktach zbrojnych i politycznych”.....	13
mgr Małgorzata Chałupczak-Styczeń: „Kradzież informacji - współczesne zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa”.....	14
mgr Iryna Ahapava: „Zagrożenia małżeństw niedojrzałych do rodzicielstwa”	15
mgr Andrei Ahapau: „Prymat prawdy jako kryterium oceny kultury w ujęciu J.Ratzingera/Benedykta XVI”.....	16
dr n. hum. Błażej Dyczewski, mgr Piotr Adamski: „Środki psychoaktywne – realne zagrożenie współczesnej młodzieży”	17
mgr Andrzej Kozicki: „Wszczepianie mikroczipów ludziom: Między technologią a teologią”	18
mgr Olga Joanna Garbacka: „Ekonomiczno- społeczne skutki otyłości jako choroby cywilizacyjnej”	19
mgr Danuta Renata Hofner: „Stres jego źródła, działanie i zapobieganie na przykładzie Niemiec”	20
dr n. hum. Mariusz Gwozda: „Młodzież wobec wyzwań społeczeństwa ryzyka”	21
dr n. hum. Beata Janeczko: „Cyberprzemoc - wirtualna agresja, realne konsekwencje”	22
dr n. hum. Justyna Maciaszek: „Kryzys rodzi kryzys. Wzrost zaburzeń psychicznych w Polsce jako reakcja na kryzysy społeczno-gospodarcze”	23
dr n. praw. Jolanta Pacian: „Prawne aspekty cywilizacyjnych zagrożeń zdrowia”	24
dr n. chem. Maria Bernat: „Cellulit – zagrożenie dla kobiet”	25
mgr Klaudia Pałucka, dr hab. n. med. Celina Łepecka – Klusek, dr n. med. Anna B. Pilewska-Kozak, dr n. med. Grażyna Stadnicka: „Problemy psychospołeczne kobiet w wieku pomenopauzalnym”	26
dr n. chem. Marlena Matysek-Nawrocka, lic. Paulina Bober: „Nieprawidłowe nawyki żywieniowe dzieci w wieku wczesnoszkolnym i związane z nimi zagrożenia dla zdrowia” ..	27
dr hab. n o zdr. Anna Pacian, prof. dr hab. n. med. Teresa Kulik, Elwira Szwedo: „Współczesne zagrożenia zdrowia społeczeństwa polskiego”	28
dr n. med. Agnieszka Łagowska-Batyra, mgr Agata Stachura: „Choroby cywilizacyjne jako największy problem zdrowotny współczesnego człowieka”	29
mgr Katarzyna Muszyńska: „Alkoholizm- zagrożenie zdrowia i życia człowieka. Aktywność samorządu w zakresie profilaktyki alkoholowej”	30
dr n. hum. Agata Maksymowicz: „Leczenie za granicą – doświadczenia polskich pacjentów i ich rodzin”	31
dr hab. n. o zdr. Wioletta Żukiewicz-Sobczak, prof. nadzw.: „Grzyby pleśniowe w środowisku człowieka”	32
dr n. farm. Andrzej Kot: „Skażenie żywności metalami ciężkimi w Polsce”	33

POSTERY

dr n. społ. Barbara Cichy-Jasiocha: <i>„Wspieranie poczucia jakości życia u osób dorosłych uzdolnionych plastycznie”</i>	34
mgr Elżbieta Szulc-Wałęcka: <i>„Partycypacja obywatelska jako remedium na ponowoczesny kryzys – mit czy realna perspektywa?”</i>	35
dr n. med. Agnieszka Łągowska – Batyra, mgr Agata Stachura: <i>„Zespół metaboliczny jako realne zagrożenie dla dorosłego człowieka - czy warto coś zmienić w stylu życia?”</i>	36
dr n. społ. Paweł Kot: <i>„Przekonanie o własnej skuteczności, a przystosowanie do pracy u osób w okresie średniej dorosłości”</i>	37
mgr Katarzyna Hryszan: <i>„Zagrożona uczciwość – zagrożone małżeństwo. Pedagogiczno-etyczne rozważania na temat uczciwości małżeńskiej”</i>	38
dr n. hum. Magdalena Dawidowicz, dr hab. Waldemar Klinkosz: <i>„Postawy rodzicielskie i kompetencje interpersonalne w przyjaźni i miłości. Aspekty profilaktyczne”</i>	39
dr n. hum. Martyna Płudowska: <i>„Orientacja materialistyczna jako zgeneralizowane nastawienie na mieć - psychologiczne konsekwencje funkcjonowania w kulturze konsumpcyjnej”</i>	40
lic. Magdalena Bubak: <i>„Wpływ współczesnych zagrożeń na rozwój i rolę OSP w III RP”</i>	41

WYSTĄPIENIA

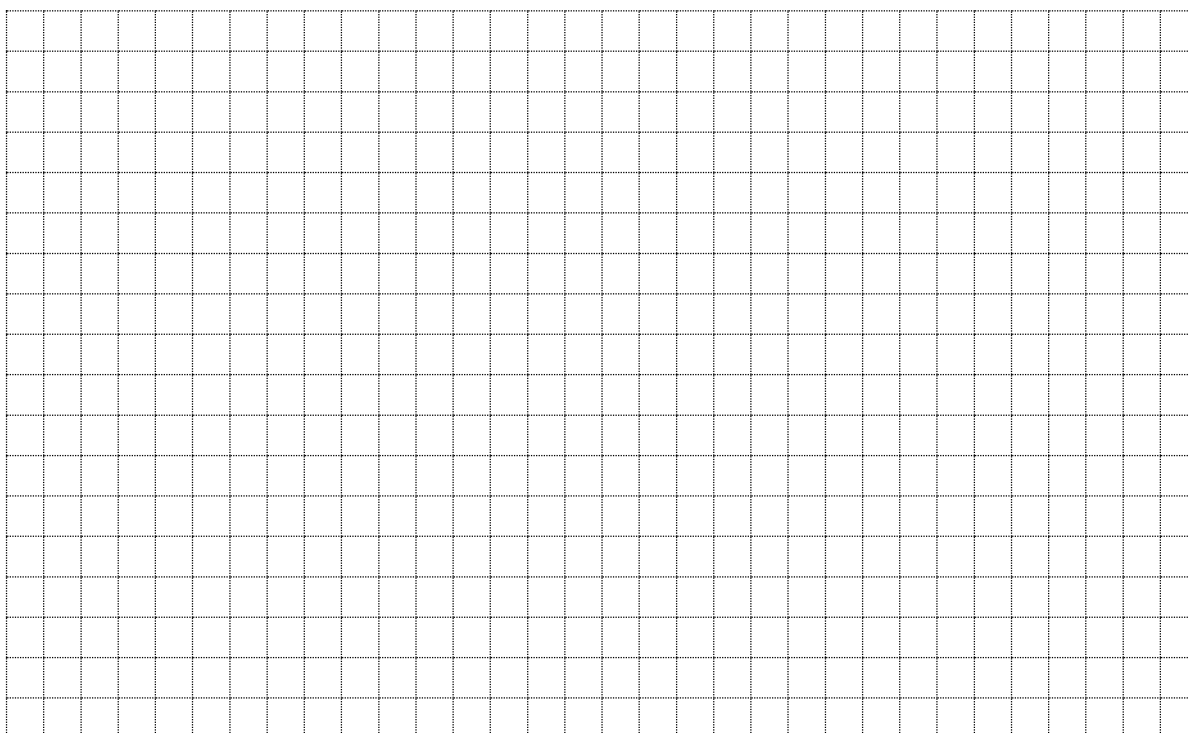
ks. prof. dr hab. Janusz Mariański

Wydział Nauk Społecznych i Nauk Medycznych,
Wyższa Szkoła Nauk Społecznych z siedzibą w Lublinie,
ul. Zamojska 47, 20-102 Lublin

„Godność ludzka w kontekście społecznym – szanse i zagrożenia”

Godność ludzka, czyli *dignitas hominis*, jest wartością fundamentalną, ale mówi się o niej zarówno w sensie psychologicznym, socjologicznym i pedagogicznym, jak i w sensie etycznym (filozoficznym), antropologicznym i teologicznym. Jest ona wartością – w sensie ontologicznym – niezbywalną i przysługującą każdemu człowiekowi, niezależnie od płci, wieku, stanu cywilnego, wykształcenia, wykonywanego zawodu, przynależności zawodowej i religijnej, ani jakiegokolwiek innej właściwości ludzkiej. Człowiek nie może nią dowolnie rozporządzać, rezygnować z niej dla jakichś doraźnych celów powstrzymuje ona go przed pójściem na „skrót” dla osiągnięcia kariery, prestiżu, dobrobytu itp. Naruszenie jego godności jest czynem moralnie nagannym. Ludzi nie można znieważać, obrażać, czy poniżać, pozbawiać godności. Człowiek i jego życie jest zawsze wartością najwyższą. W artykule analizuje się godność ludzką na płaszczyźnie filozoficzno-teologicznej jako wartość fundamentalną, a następnie godność ludzką z perspektywy socjologicznej oraz sytuacje społeczne jej zagrażające.

Słowa kluczowe: godność ludzka jako wartość fundamentalna, godność ludzka jako wartość społeczna, sytuacje społeczne zagrażające godności ludzkiej

dr n. hum. Emilia Żerel

Wydział Nauk Społecznych i Nauk Medycznych,
Wyższa Szkoła Nauk Społecznych z siedzibą w Lublinie,
ul. Zamojska 47, 20-102 Lublin

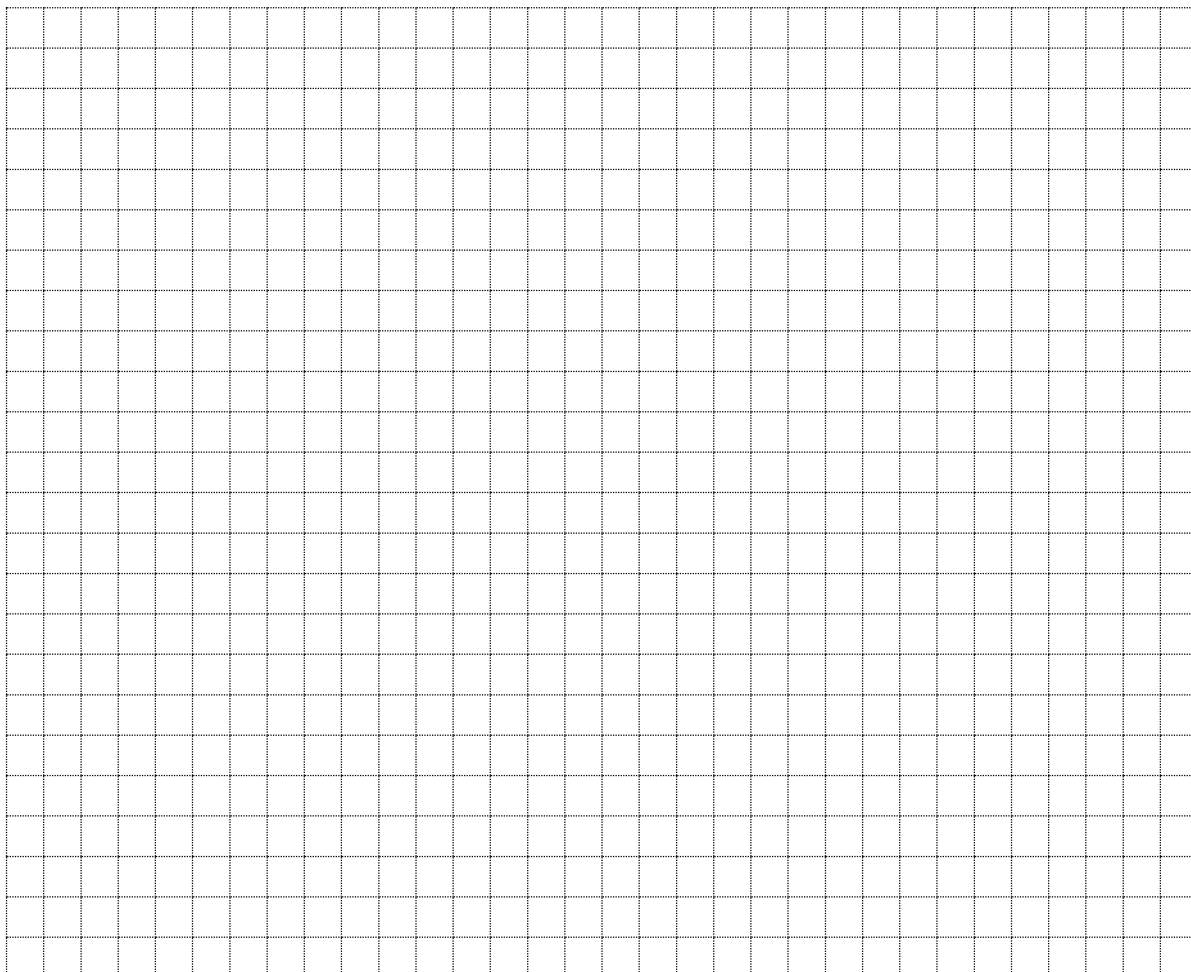
„Zagrożenia duchowe”

O zagrożeniach cywilizacyjnych współczesnego społeczeństwa można mówić i pisać bardzo wiele. Zagrożenia te wpływają na funkcjonowanie samego człowieka, jak i na jego zdrowie. Często powodując zmiany negatywne w jego życiu, które są bardzo ciężkie do usunięcia.

Pogoń za sukcesem, zaszczytami, sławą, pieniędzmi, przenika dogłębnie samego człowieka tak, że nie ma on czasu dla siebie, nie ma czasu popatrzeć w swoje serce, poznać siebie, poznać prawdę o sobie, bo wciąż dostosowuje się do zastanej rzeczywistości.

Nie zajmuje się swoim rozwojem, nie zatrzymuje się i nie zastanawia nad sobą, swoim życiem duchowym. Dąży do czegoś, czasem sam nie wie do czego i po co. Ma określony pewien cel swojego życia, do którego dąży, ale zapytany, czy oddałby za ten cel swoje życie - to milczy.

Niniejsza pozycja ukaże jakie są zagrożenia duchowe i co robić, aby osiągnąć pełnię szczęścia.

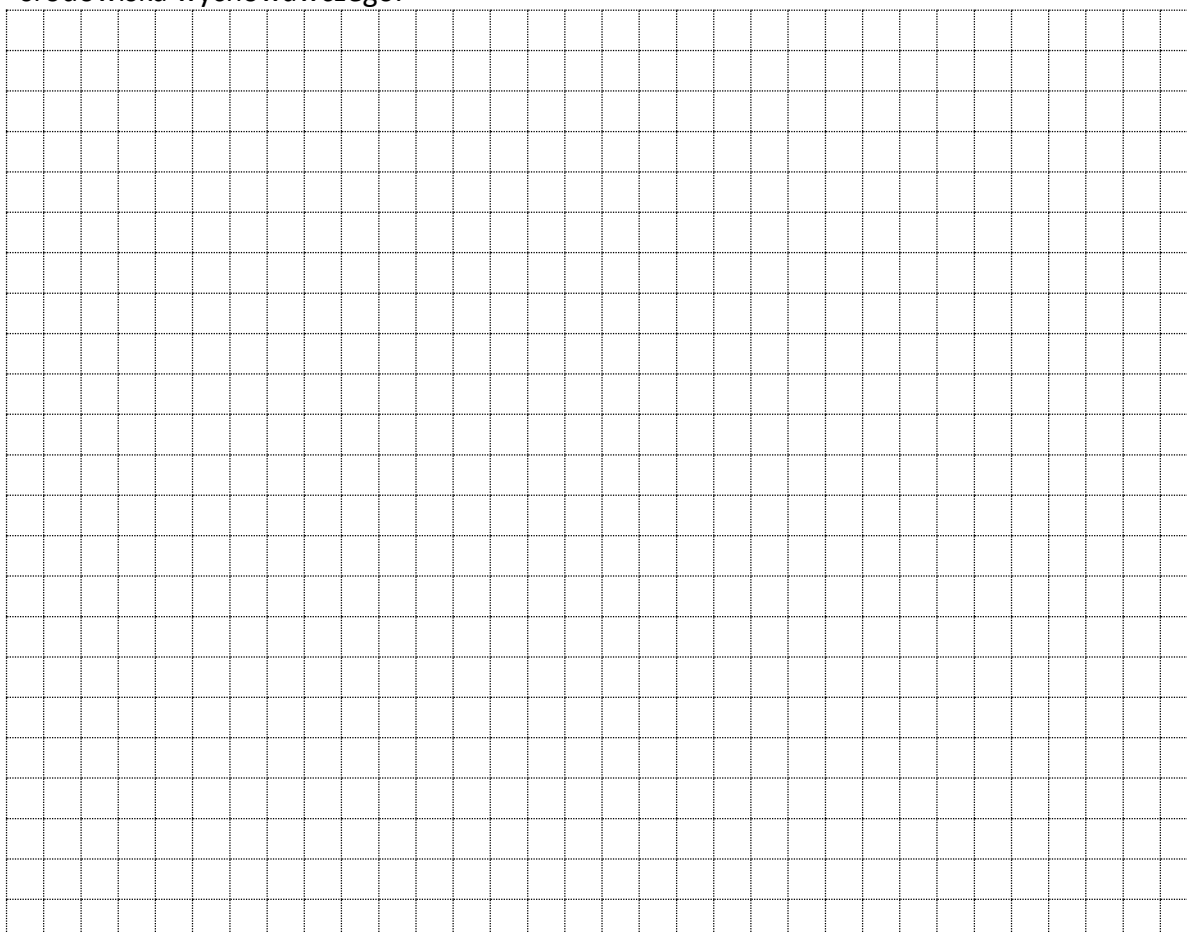

dr n. hum. Urszula Tokarska

Wydział Nauk Społecznych i Nauk Medycznych,
Wyższa Szkoła Nauk Społecznych z siedzibą w Lublinie,
ul. Zamojska 47, 20-102 Lublin

***„Wiedza pedagogiczna rodziców dotycząca współczesnych zagrożeń
wychowawczych dziecka –w świetle badań”***

Artykuł zajmuje się problemem „wiedzy pedagogicznej rodziców dotyczących współczesnych zagrożeń wychowawczych dziecka” takich jak: narkomania, dopalacze, sekty, niekontrolowane grupy rówieśnicze i agresja w Internecie. Wiedza pedagogiczna rodziców jest jednym z elementów kultury pedagogicznej rodziców. W związku z tym zostaną przedstawione wyniki i wybrane aspekty badań własnych dotyczących poziomu wiedzy pedagogicznej rodziców. Dlatego też niezbędna wydaje się specjalna praca, jako „pedagogizacja rodziców”. Jej zadaniem jest spowodować, aby rodzice kierowali się w wychowaniu przede wszystkim wiedzą i umiejętnościami pedagogicznymi. Tę potrzebę akcentują przeprowadzone badania nad poziomem wiedzy pedagogicznej zarówno matki, jak i ojca. Badania są adresowane do pedagogów, psychologów, opiekunów, wychowawców, jak i duszpasterzy, a także rodziców, a więc nie tylko do tych, którzy będą zajmować się pedagogizacją rodziców, lecz wychowywać dzieci w kręgu rodzinnym środowiska wychowawczego.

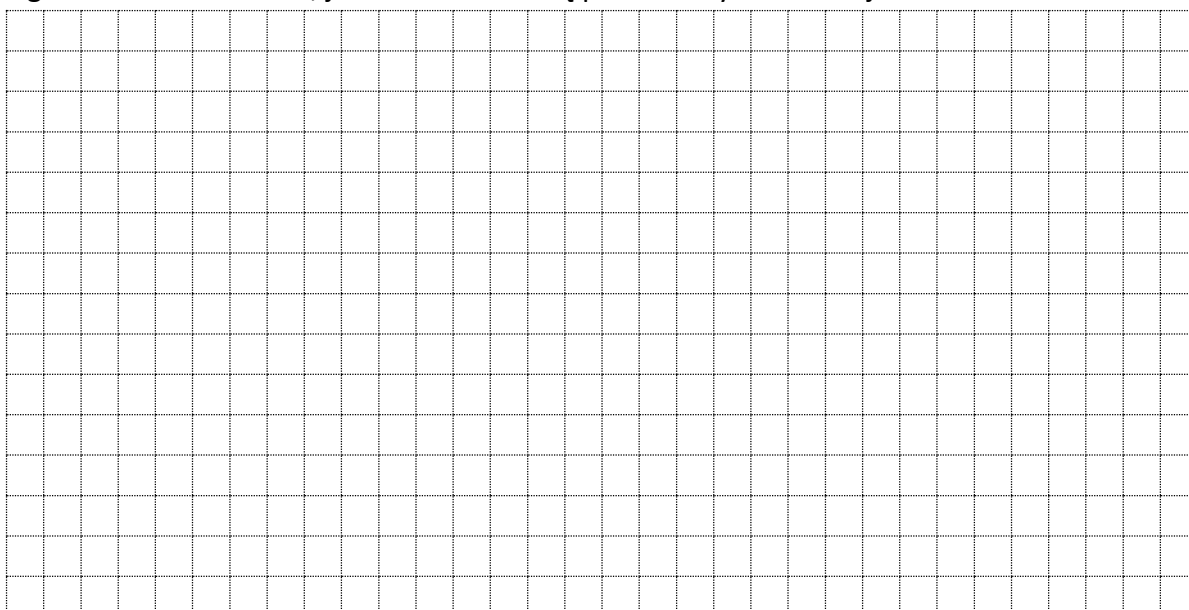
ks. dr n. społ. Marcin Rola

**„Indywidualizacja moralności we współczesnym społeczeństwie –
zagrożenia i szanse”**

W socjologiczną refleksję nad przemianami współczesnych społeczeństw od wielu lat wpisuje się żywo diskutowana problematyka relacji między jednostką a szerszym otoczeniem społecznym. W kontekście tego dyskursu uwaga badaczy życia społecznego koncentruje się m.in. na indywidualizacji, jako jednym z ważniejszych procesów, który wywiera dzisiaj coraz większy wpływ na życie człowieka, w tym na sferę ludzkiej moralności. Obserwowane przemiany moralności w społeczeństwach zróżnicowanych strukturalnie i funkcjonalnie prowokują coraz częściej pytania o kondycję moralną współczesnego człowieka, w tym o zagrożenia i szanse jakie te przemiany ze sobą niosą.

Procesy modernizacyjne, którym podlegają współczesne społeczeństwa, rodzą coraz to nowe dylematy moralne, przed którymi stoją tak jednostki, jak i całe społeczności. Inspirowane tematem konferencji pytanie o człowieka w perspektywie współczesnych zagrożeń cywilizacyjnych, obliguje do poszukiwania „klucza” do zrozumienia przemian jakie dotyczą różnych sfer ludzkiego życia. Istotna w tym względzie wydaje się zaproponowana w tytule referatu refleksja nad jednym z kluczowych modeli przemian moralności – jej indywidualizacją.

Treść zaprezentowanego referatu odniesie nas najpierw do zagadnień charakteryzujących społeczeństwo indywidualistyczne (m.in. próba nakreślenie profilu społecznego jednostek, których biografie życiowe kształtowane są pod wpływem procesu indywidualizacji). Następnie uwagę skupimy na moralności, jako niezwykle ważnym sektorze ludzkiego życia, a zarazem zjawisku, które w czasach współczesnych naznaczone jest niezwykle dynamizmem. Ostatni komponent referatu związany będzie z socjologiczną refleksją nad zagrożeniami i szansami, jakie niesie ze sobą proces indywidualizacji moralności.

mgr Paweł Chruściel¹, dr Wiesław Fidecki¹, dr hab. Mariusz Wysokiński¹, mgr Kinga Augustowska-Kruszyńska¹, dr Aneta Kościółek¹

¹ *Katedra Rozwoju Pielęgniarstwa, Zakład Podstaw Pielęgniarstwa i Dydaktyki Medycznej, Wydział Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny w Lublinie
ul. Staszica 4, 20-081 Lublin*

„Wsparcie społeczne osób starszych objętych opieką instytucjonalną”

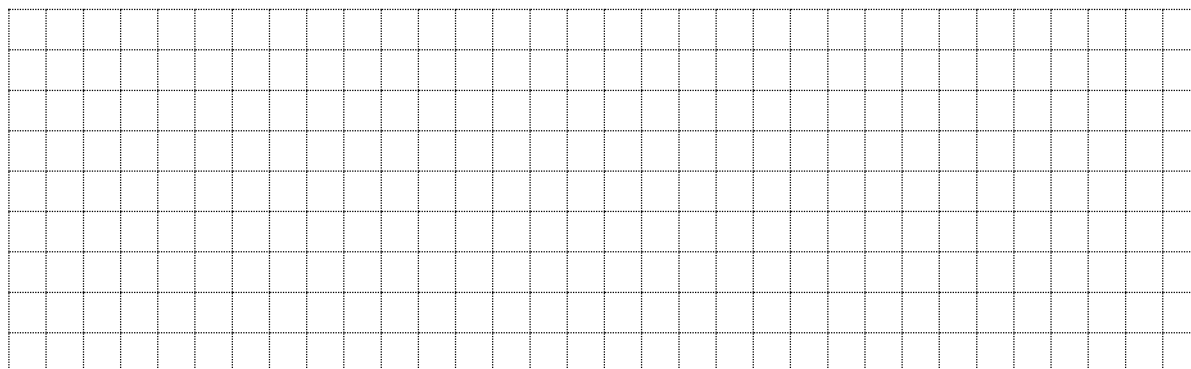
Wstęp i cel: Postępujące przemiany demograficzne dynamizują proces starzenia się społeczeństw, a tym samym wzrost zapotrzebowania na usługi opiekuńcze i wsparcie społeczne. Pod wpływem przekształceń społeczno-ekonomicznych zmiana ulega obraz, funkcje i wielkość rodziny. Dodatkowo, wielochorobowość i niesprawność występujące znacznie częściej u osób starszych stanowią czynnik silnie determinujący zapotrzebowanie na wsparcie społeczne. Wielowymiarowe wsparcie skierowane do osób starszych okazuje się być konieczne w celu podołania wyzwaniom natury opiekuńczej, emocjonalnej, informacyjnej czy też w postaci pomocy w codziennym funkcjonowaniu. Celem badań było określenie poziomu wsparcia społecznego osób starszych zależnego od rodzaju instytucji opiekuńczej.

Materiał i metoda: Posługując się warstwowo-systematycznym schematem doboru wylosowano reprezentatywną próbę 374 respondentów. Preferowaną metodą badań był sondaż diagnostyczny o charakterze przekrojowym. Do pomiaru zmiennych użyto standaryzowanych kwestionariuszy ankiet: Courage Social Network Index (CSNI) oraz Skala Wsparcia Społecznego (SWS).

Wyniki Ustalono, iż znaczną część respondentów stanowiły osoby owdowiałe płci żeńskiej. Rodzaj instytucji opiekuńczej różnicował wsparcie funkcjonalne i jego wartościujący i emocjonalny rodzaj ($p < 0,05$) pomiędzy respondentami DPS a ZOL i ZPO. Zaobserwowane różnice uznano za słabe ($0 < r < 0,3$).

Wnioski: Środowisko instytucjonalne redukuje poziom wsparcia strukturalnego i funkcjonalnego. DPS w porównaniu z ZOL lub ZPO jest bardziej optymalnym rodzajem instytucji opiekuńczej ze względu na socjalizacyjny charakter świadczonych usług, który lepiej zaspokaja potrzeby osób starszych.

Słowa kluczowe: wsparcie społeczne, osoby starsze, opieka instytucjonalna, wielochorobowość

lic. Wojciech Cendrowski

Instytut Bezpieczeństwa i Edukacji Obywatelskiej
Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie,
Wydział Pedagogiczny
ul. Podchorążych 2, 30-084 Kraków

„Rola cyberwojny we współczesnych konfliktach zbrojnych i politycznych”

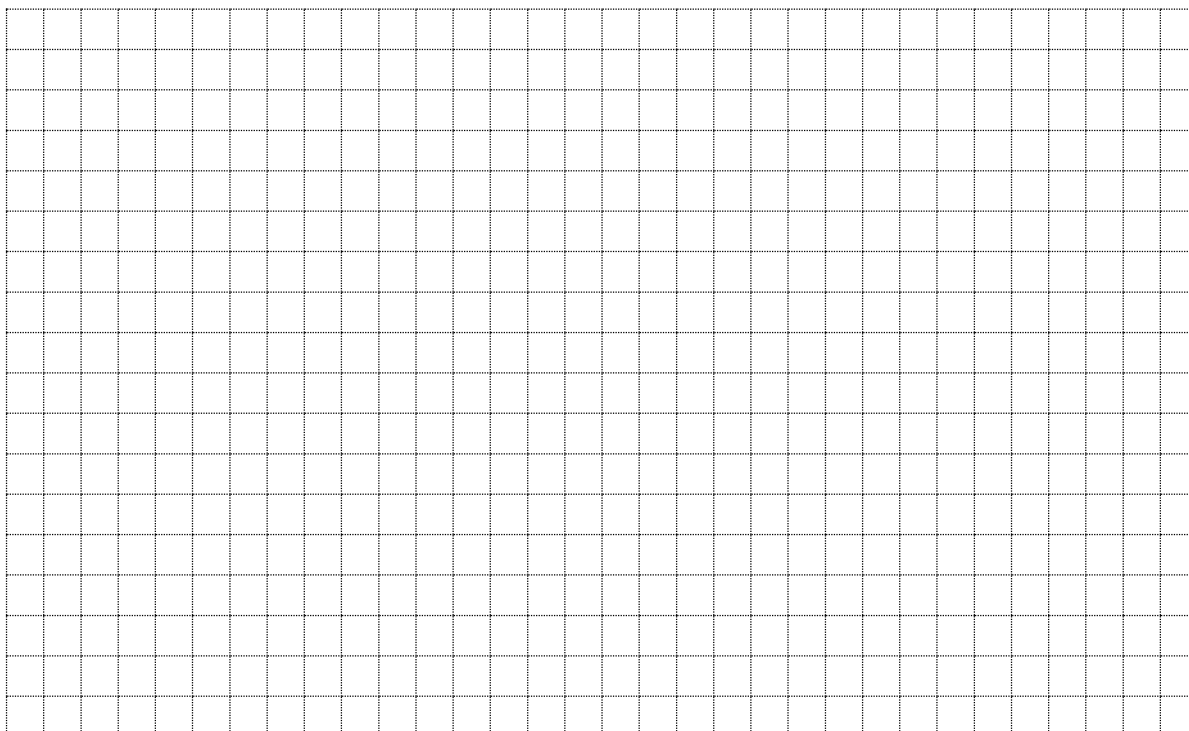
Rosnące znaczenie cyberprzestrzeni w funkcjonowaniu cywilizacji całego świata oraz zbyt powolny rozwój technologii cyberbezpieczeństwa implikuje powstanie nowego zagrożenia: cyberwojny. Po pierwszych przypadkach ekspansji w cyberprzestrzeni

w pierwszej dekadzie XXI wieku, naukowcy i badacze na podstawie analizy case studies wciąż nie są w stanie dojść do koherentnych wniosków w elementarnych aspektach tego zjawiska. Wpływa to na powstanie luki prawnej zwłaszcza w kontekście prawa międzynarodowego konfliktów zbrojnych, prawa humanitarnego

i traktatów międzynarodowych, a to z kolei pociąga za sobą abolicję w kwestiach dotyczących bezpieczeństwa narodowego państw świata.

By odpowiednio oceniać i badać zaistniałe zjawiska, które noszą znamiona cyberwojny, lub stricte klasyfikują się pod to pojęcie, istotne jest pokazanie warunków i bardziej szczegółowego przebiegu wydarzeń, postrzeganych jako cyberwojna, zostanie więc poruszony atak ddos na Estonię w 2007 roku, kwestia wirusa Stuxnet oraz kwestia cyberwojny jako elementu wojny hybrydowej w Gruzji i na Ukrainie.

Zasadniczym podsumowaniem będzie pokazanie próby rozwiązania problemu cyberwojen przez NATO, poprzez utworzenie w Tallinie Cooperative Cyber Defence Centre od Excellence i wydanie przez tą instytucję dokumentu Tallin Manual on the international law applicable to cyberwarfare.

mgr Małgorzata Chałupczak-Styczeń

Zakład Samorządów i Polityki Lokalnej UMCS
Wydział Politologii UMCS
Plac Litewski 3, 20-080 Lublin
Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
Pl. M. Curie-Skłodowskiej 5, 20-031 Lublin

„Kradzież informacji - współczesne zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa”

Informacja jest obecnie najwyżej cenionym aktywem. Dzięki informacji możliwy jest rozwój społeczności globalnej. Dynamiczny proces tworzenia współczesnych gospodarek opartych na wiedzy i informacji, rozwój sieci teleinformatycznych i kształtowanie cyberprzestrzeni doprowadziły informację do rangi najważniejszego czynnika bazowego odpowiadającego za poziom posiadanej wiedzy, sprawowanej władzy oraz bezpieczeństwo państwa.

Wraz ze wzrostem roli jaką odgrywa informacja we współczesnym państwie zwiększyła się konieczność jej ochrony. Obecnie zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa to nie tylko konflikty zbrojne, terroryzm, kataklizmy naturalne ale także zamachy skierowane na ochronę informacji, próby ich kradzieży oraz niszczenia.

Wystąpienie dotyczy zjawiska kradzieży informacji i związanych z tym form jej ochrony. Uregulowań prawnych oraz przyjętych powszechnie zasad działania w sytuacjach kryzysowych. Poruszone zagadnienia dotyczą również: świadomości zagrożeń, cyberprzestępczości, poziomu zabezpieczeń stosowanych przede wszystkim w Polsce. Treść wystąpienia została oparta na opublikowanych raportach, obowiązujących aktach prawnych oraz projektowanych zmianach w systemie ochrony bezpieczeństwa informacji.

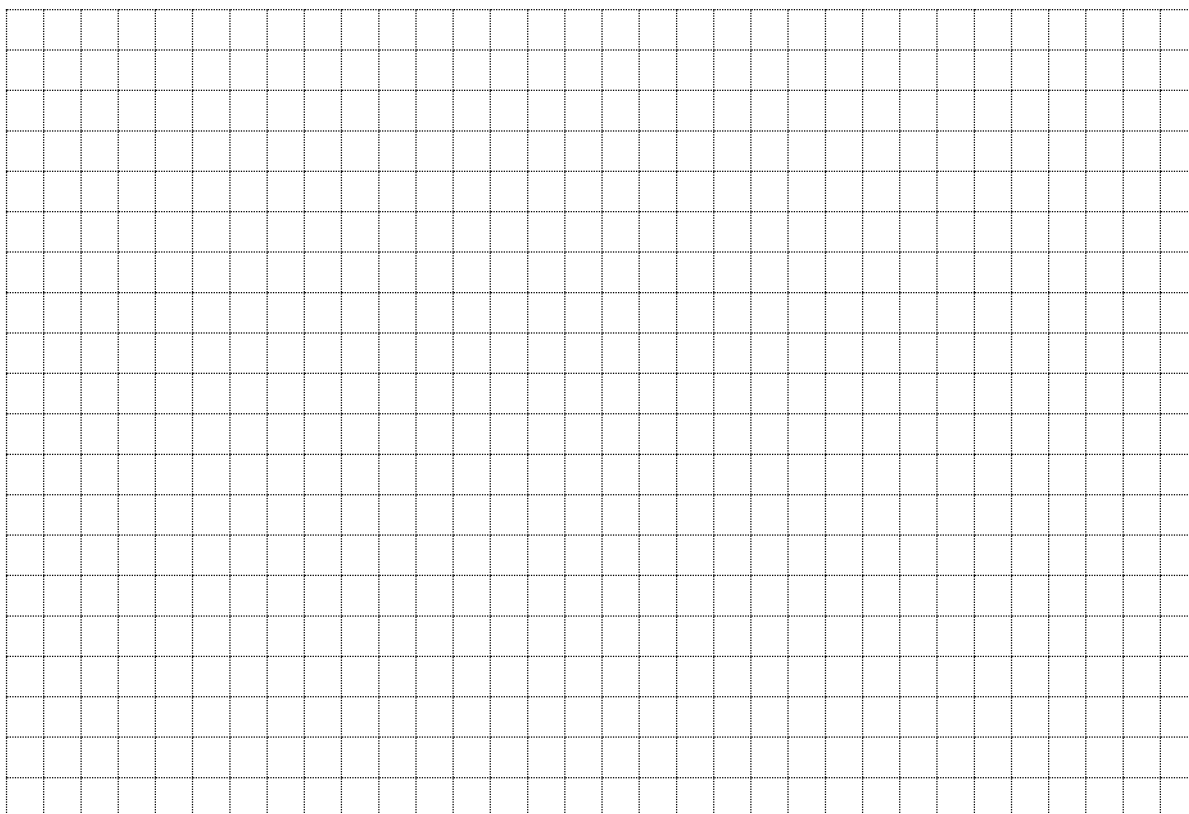

mgr Iryna Ahapava

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II,
Al. Raławickie 14,
20-950 Lublin

„Zagrożenia małżeństw niedojrzałych do rodzicielstwa”

Rodzina w dzisiejszych czasach znajduje się pod wpływem rozległych, głębokich i szybkich przemian społecznych i kulturowych. Wiele rodzin przeżywa ten stan rzeczy, dochowując wierności tym wartościom, które stanowią fundament instytucji rodzinnej. Inne stanęły niepewne i zagubione wobec swych zadań, a nawet zwątpiły i niemal zatraciły świadomość ostatecznego znaczenia i prawdy życia małżeńskiego i rodzinnego.” (FC, 1). W życiu rodzinnym najważniejszym elementem są relacje pomiędzy małżonkami. Kiedy pojawia się dziecko w rodzinie, relacje matki z dzieckiem nie mogą być silniejsze i ważniejsze od relacji do męża. Stosunek do męża pozostaje fundamentem więzi z dzieckiem. Jeżeli tego nie będzie to zostanie naruszona emocjonalna sfera relacji. Wtedy pojawiają się problemy, niezrozumienie, mąż czuje siebie osobą “trzecią”, bo uwaga żony jest skoncentrowana wokół dziecka. Natomiast żona ma pretensje do męża z powodu braku jego zaangażowania w wychowanie dziecka. Rozwiązaniem tej trudnej sytuacji może być otwarty dialog małżonków, powiedzenie sobie jakie mają uczucia, co ich martwi i co należy zmienić w ich życiu rodzinnym. W swoim referacie omówię zagrożenia małżeństw niedojrzałych do rodzicielstwa, jakie są przyczyny tych zagrożeń i ich rozwiązanie.

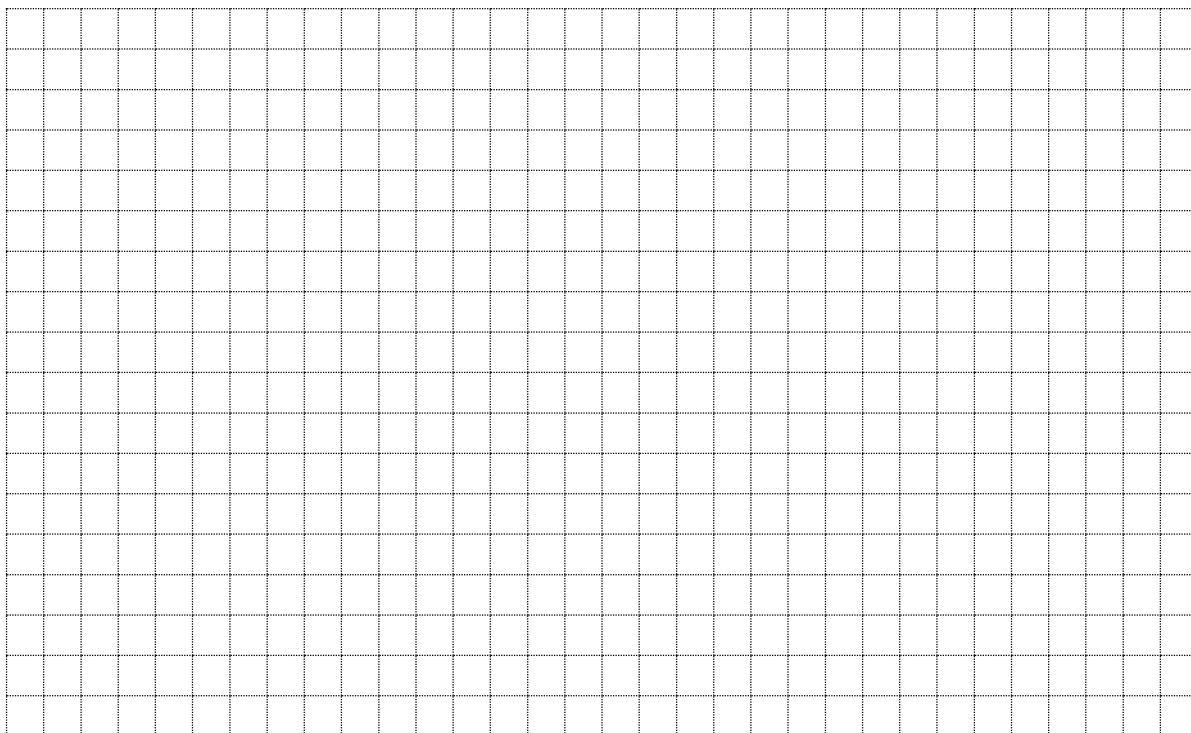

mgr Andrei Ahapau

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II,
Al. Raławickie 14,
20-950 Lublin

***„Prymat prawdy jako kryterium oceny kultury w ujęciu
J.Ratzingera/Benedykta XVI”***

W myśleniu współczesnego człowieka brakuje wartości, które kiedyś były podstawą kultury europejskiej. Kryzys człowieczeństwa doprowadził do zaniku pojęcia sensu i natury ludzkiej. Nie stawia się już pytań: kim jest człowiek? Co powinien czynić? Jaki jest sens jego życia? Ich brak prowadzi to do naruszenia harmonii między wymiarem duchowym i materialnym. Wraz z zanikiem pytania o człowieka, zniknęło pytanie o jego naturę, która jest źródłem powinności i wyznacza ramy ludzkiego rozwoju. Kryzys duchowo-cielesnej natury został wzmocniony przez prymat wartości cielesnych. Kultura współczesna nasycona jest elementami irracjonalnymi. Człowiek myśli pragmatycznie. Postęp techniczny i naukowy doprowadza człowieka do myślenia kategoriami matematycznymi. Człowiek szuka odpowiedzi na pytanie: Co ja będę z tego miał? Za ile? Przykładem anomalii w nauce jest opozycja wobec wartości życia ludzkiego, temat godności osoby i praw człowieka jest mniej istotny niż kilka stuleci temu. Człowiek ucieka od prawdy, ponieważ boi się zostać sam na sam ze sobą. W swoim referacie spróbuję pokazać, że dążenie człowieka do prawdy kryje się w jego wnętrzu, prawda pozwoli człowiekowi się wyzwolić; poszukiwanie prawdy nie stanowi zagrożenia dla pluralizmu kulturowego. Moim rozważaniom będzie towarzyszyć nauczanie J. Ratzingera/Benedykta XVI.

dr n. hum. Błażej Dyczewski¹, mgr Piotr Adamski²

¹Wyższa Szkoła Nauk Społecznych z siedzibą w Lublinie, ul. Zamojska 47, 20-102 Lublin,

²Stowarzyszenie Producentów i Dziennikarzy Radiowych, ul. Grochowska 45A, 60-277 Poznań

„Środki psychoaktywne – realne zagrożenie współczesnej młodzieży”

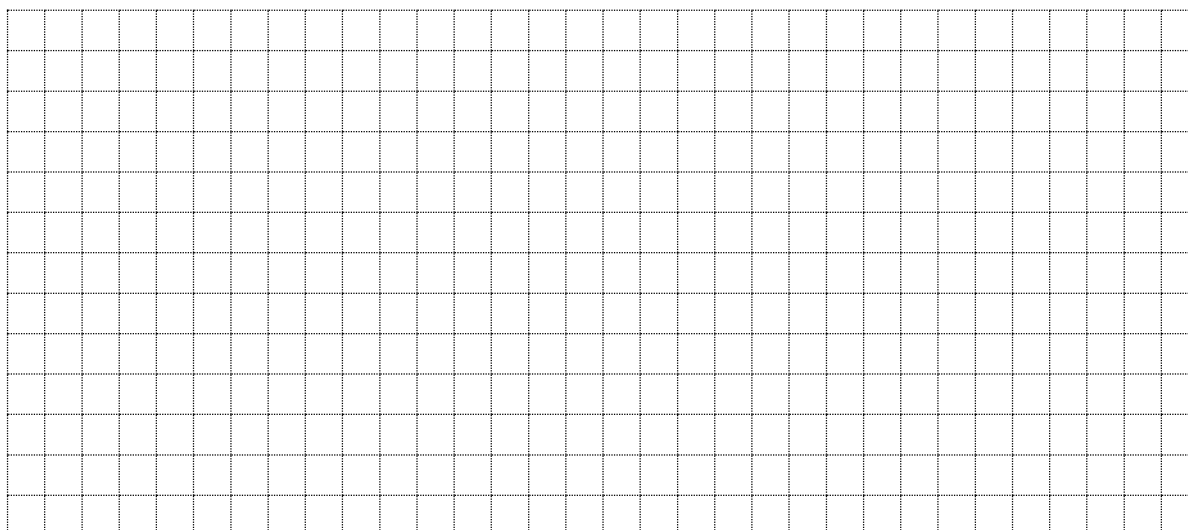
Wstęp i cel: WHO alarmuje, że palenie papierosów i szkodliwe spożywanie alkoholu stanowią dwa najważniejsze czynniki będące przyczyną wysokiej umieralności, chorobowości i niepełnosprawności. Oprócz papierosów i spożywania alkoholu duże znaczenie odgrywają także narkotyki i dopalacze. Celem artykułu jest scharakteryzowanie występowania zjawiska palenia papierosów, spożywania alkoholu, zażywania marihuany i dopalaczy wśród młodzieży, a następnie dokonanie segmentacji pod kątem ryzyka zagrożenia uzależnieniami.

Materiał i metoda: Badania przeprowadzono w oparciu o kwestionariusz ankiety internetowej (CAWI) wypełnianej audytoryjnie przez uczniów Szkół Podstawowych i Gimnazjum z terenu Polski (N = SP - 13.294; GIM - 11.253) w dniach 14.04 – 26.06.2015 r. Dane empiryczne poddano analizie skupień uwzględniając płeć, wielkość miejscowości zamieszkania, wieku pierwszego sięgnięcia po papierosa, alkohol, marihuanę i dopalacze.

Wyniki i wnioski: Ustalono, że 43,7% uczniów Szkół Podstawowych stanowią osoby zagrożone uzależnieniami, spośród których prawie każdy, przynajmniej raz w życiu spróbował zapalić papierosa oraz wypić alkohol (93%), 46% pali co najmniej jednego papierosa dziennie, 20% w ciągu ostatniego miesiąca piło alkohol.

Spośród badanych Gimnazjalistów za zagrożonych można uznać 48,6%. Są to głównie osoby, które przynajmniej raz w życiu zapaliły papierosa i wypity alkohol spróbowały zapalić marihuanę; 56% pali co najmniej jednego papierosa dziennie, a w ciągu ostatniego miesiąca: trzech na pięciu spożywało alkohol (najczęściej piwo oraz wódkę), co siódmy palił marihuanę, co czternasty zażywał dopalaczy.

Słowa kluczowe: narkotyki, środki psychoaktywne, dopalacze, młodzież, zagrożenia, zdrowie publiczne, uzależnienia.

mgr Andrzej Kozicki

Wydział Bezpieczeństwa Narodowego

Akademia Sztuki Wojennej

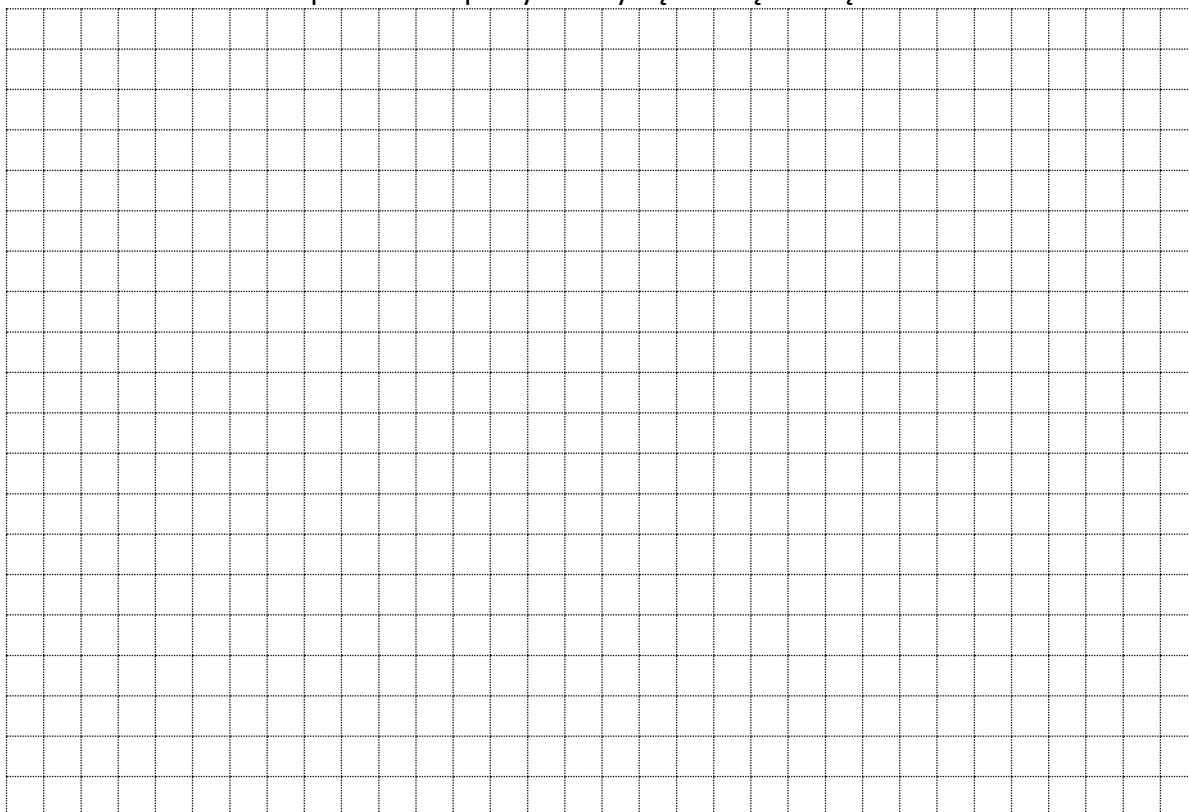
al. Gen. A. Chruściela 103,

00-910 Warszawa

„Wszczepianie mikroczipów ludziom: Między technologią a teologią”

Wyzwaniem technologicznym, społecznym i etycznym jest wszczepianie mikroczipów ludziom, dozwolone po raz pierwszy w USA w 2004 roku. Podobne do ziarnka ryżu mikroczipy zawierają oprogramowanie do badania ludzkiej zdrowotności, informacje biometryczne, oraz system identyfikacji stanowiący dowód tożsamości pozwalający dokonywanie operacji bankowych. Wszczepianie mikroczipów wywołuje szereg wyzwań prawnych, ryzyk zdrowotnych, pozbawia prywatności, stawia wobec zagrożeń wykluczenia społecznego, przewartościowań kulturowych, zdolności do kontrolowania własnego ciała, wreszcie porusza kwestie religijne, gdy wszczepienie mikroczipa traktowane jest jako znamię bestii, opisane w Apokalipsie.

W pierwszej części zostaną przedstawione założenia technologii RFID, która jest podstawą działania mikroczipa, a także ograniczenia fizyczne i telemetryczne tej technologii, oraz wyniki z nich standardy ISO dotyczące mikroczipów. W drugiej części przedstawione zostaną zdolności związane z urządzeniami nadawczymi oraz z czytnikami mikroczipów, a więc możliwe zastosowania techniczne, społeczne, biznesowe i neurologiczne przy użyciu technologii RFID. W trzeciej części przedstawione zostaną zagrożenia, które łączą się z zastosowaniem mikroczipów wszczepianych w żywą tkankę ludzką.

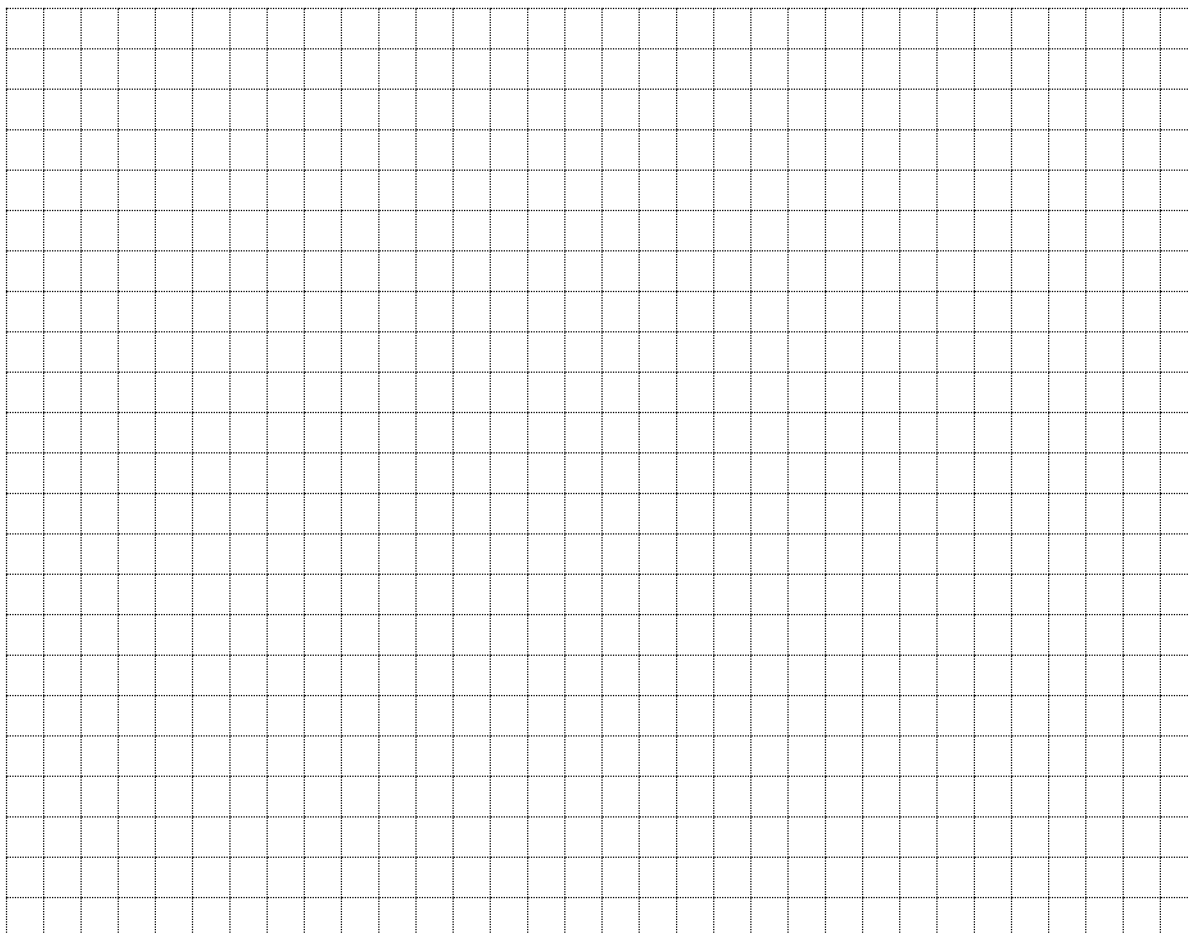

dr n. hum. Mariusz Gwozda

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
Pl. M. Curie-Skłodowskiej 5
20-031 Lublin

„Młodzież wobec wyzwań społeczeństwa ryzyka”

Współczesny świat podlega coraz szybszym przeobrażeniom. To, co jeszcze wczoraj wydawało się mgliste a nawet nieosiągalne, dziś staje się bardziej realne, natomiast jutro będzie już prawdopodobnie na wyciągnięcie ręki. Globalne przemiany cywilizacyjne i społeczno-kulturowe przyczyniły się do wytworzenia specyficznego klimatu niepewności. Mniejsze lub większe zagrożenia, sprawiły że dzisiejszy człowiek oswoił się z faktem nieuchronnością ryzyka. Problem ten dotyczy również młodego pokolenia. Młodzi stanęli przed wieloma wyzwaniami związanymi choćby z rynkiem pracy, zakładaniem rodzin, emigracją czy udziałem w życiu publicznym. W konsekwencji nie mieszczą się w tradycyjnych rolach społecznych, wyrażają sceptycyzm wobec uznanych wartości i stylów życia. Młode pokolenie jest czułym barometrem zmian. Jest soczewką przez którą widać najróżniejsze problemy i napięcia. Dlatego dla badaczy życia społecznego ta kategoria społeczna stanowi ważny punkt odniesienia do diagnoz opisujących kondycję współczesnych społeczeństw.

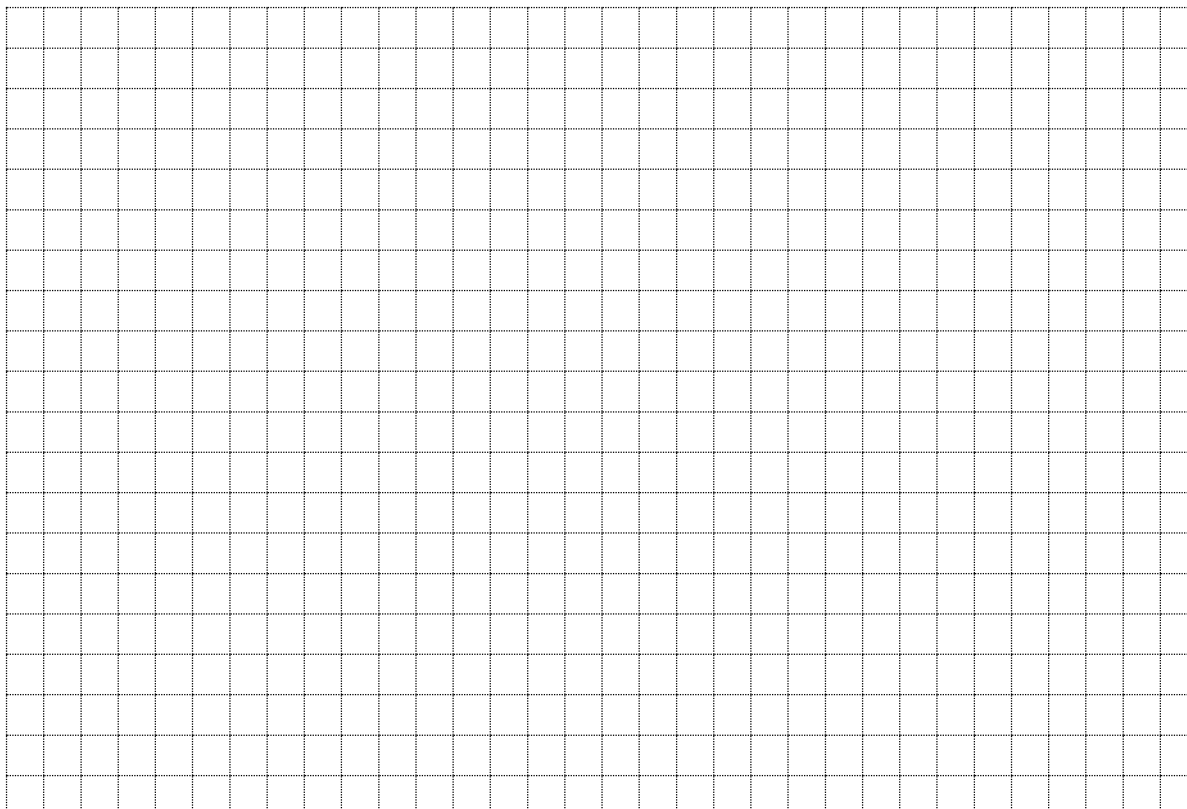
dr n. hum. Justyna Maciaszek

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II,
Wydział Zamiejscowy Prawa i Nauk o Społeczeństwie w Stalowej Woli,
ul. Kwiatkowskiego 3A, 37-450 Stalowa Wola

***„Kryzys rodzi kryzys. Wzrost zaburzeń psychicznych w Polsce
jako reakcja na kryzysy społeczno-gospodarcze”***

Od kilkunastu lat obserwujemy sukcesywny wzrost zachorowań na zaburzenia psychiczne, w tym przede wszystkim depresję. Mówią o tym zarówno statystyki krajowe jak i statystyki Światowej Organizacji Zdrowia. Jest to spowodowane przede wszystkim zmianami społeczno-ekonomicznymi, w wyniku których pojawiły się nowe zagrożenia dla zdrowia psychicznego, takie jak: ubóstwo, bezrobocie, brak bezpieczeństwa ekonomicznego, socjalnego i zdrowotnego, postępujący kryzys wartości, zmieniający się model współczesnej rodziny oraz coraz większa dynamika życia. Wiąże się z tym pogłębiający się klimat mobilności i płynności, który wpływa negatywnie na zdrowie psychiczne jednostek poddanych „ciągłej tyranii czasu” i sprawia, że u wielu z nich pojawia się „stan przewlekłego zmęczenia”. Coraz więcej osób wybiera „szczęście na skróty” sięgając po antydepresanty, alkohol, dopalacze i narkotyki. Globalny kryzys życiowy jednostek można porównać do światowego kryzysu ekonomicznego.

Słowa kluczowe: zaburzenia psychiczne, kryzys, kryzys wartości, samobójstwa, brak bezpieczeństwa społeczno-ekonomicznego.

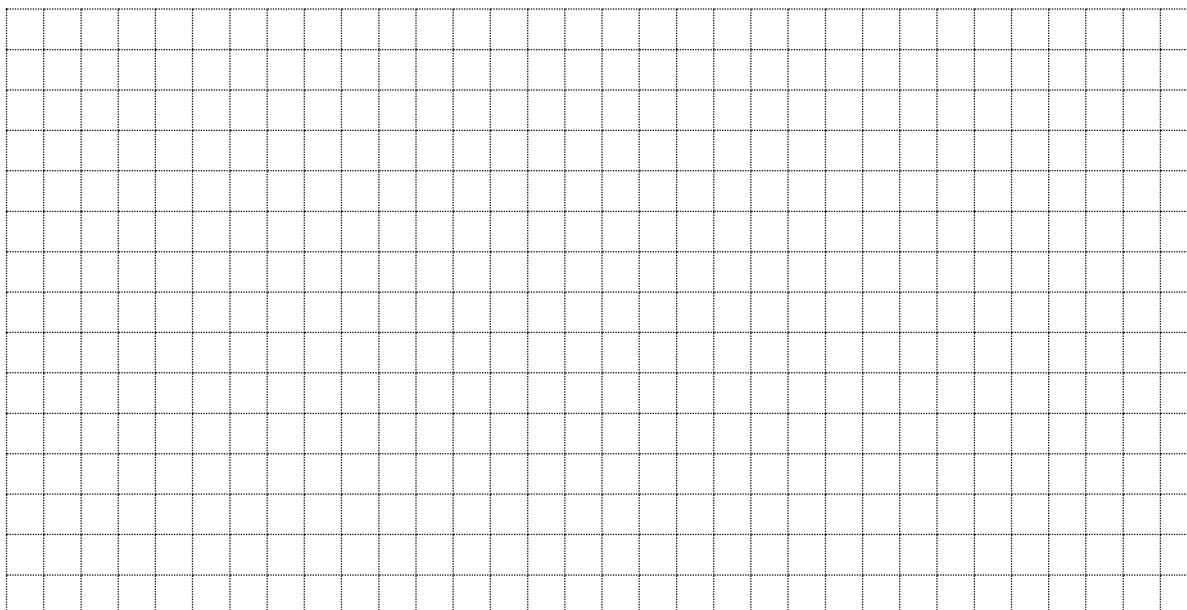
dr n. chem. Maria Bernat

Wydział Nauk Społecznych i Nauk Medycznych
Wyższa Szkoła Nauk Społecznych z siedzibą w Lublinie
ul. Zamojska 47
20-102 Lublin

„Cellulit – zagrożenie dla kobiet”

Cellulit to obrzękowo--włókniejące zwyrodnienie tkanki łącznej zwane lipodystrofią (*ganoid lipodystrophy* – GLD), lub obrzękowo--fibrosklerotyczną patologią tkanki łącznej. Interesujące jest to, że występuje zarówno u kobiet i mężczyzn. Cechą charakterystyczną jest nieprawidłowe rozmieszczenie tkanki tłuszczowej, któremu bardzo często towarzyszy obrzęk oraz zwłóknienie. Rozwija się podstępnie i stopniowo, bez gwałtownych objawów. Opiswane są cztery stopnie cellulitu (I-IV) oraz cztery jego postaci: twarda, miękka, obrzękowa i mieszana. Zmiany pojawiają się zwykle w okresie dojrzewania, w okresie ciąży, a także przed menopauzą. Głównie dotyczy kobiet o podwyższonym wskaźniku BMI, ale także i szczupłych. Przyczyną tego stanu jest gromadzenie przez organizm kobiety tkanki tłuszczowej na biodrach, pośladkach, udach i nogach. Jednak wraz ze zmianami hormonalnymi (np. menopauza) tłuszcz akumuluje się również na brzuchu, piersiach i ramionach. Badania wskazują, że 8 na 10 kobiet ma cellulit, natomiast na 10 kobiet objętych tym schorzeniem przypada tylko jeden mężczyzna. Zmniejszeniu objawów cellulitu towarzyszyć musi kompleksowa zmiana trybu życia: prawidłowe odżywianie, zwiększony ruch, stosowanie kosmetyków antycellulitowych oraz systematyczne korzystanie z profesjonalnych zabiegów antycellulitowych. Okazuje się, że kobiety z prawidłowym wskaźnikiem BMI wykazują większą chęć redukcji lipodystrofii, niż kobiety z nadwagą i otyłością.

Słowa kluczowe: cellulit, diagnostyka, otyłość, lipodystrofia, kosmetologia

*mgr Klaudia Pałucka¹, dr hab. n. med. Celina Łepecka – Klusek²,
dr n. med. Anna B. Pilewska-Kozak², dr n. med. Grażyna Stadnicka³*

¹ Doktorantka w Katedrze i Klinice Ginekologii i Endokrynologii Ginekologicznej Wydziału Nauk o Zdrowiu UM w Lublinie

² Katedra i Klinika Ginekologii i Endokrynologii Ginekologicznej Wydziału Nauk o Zdrowiu UM w Lublinie

³ Zakład Podstaw Położnictwa Wydziału Nauk o Zdrowiu UM w Lublinie

„Problemy psychospołeczne kobiet w wieku pomenopauzalnym”

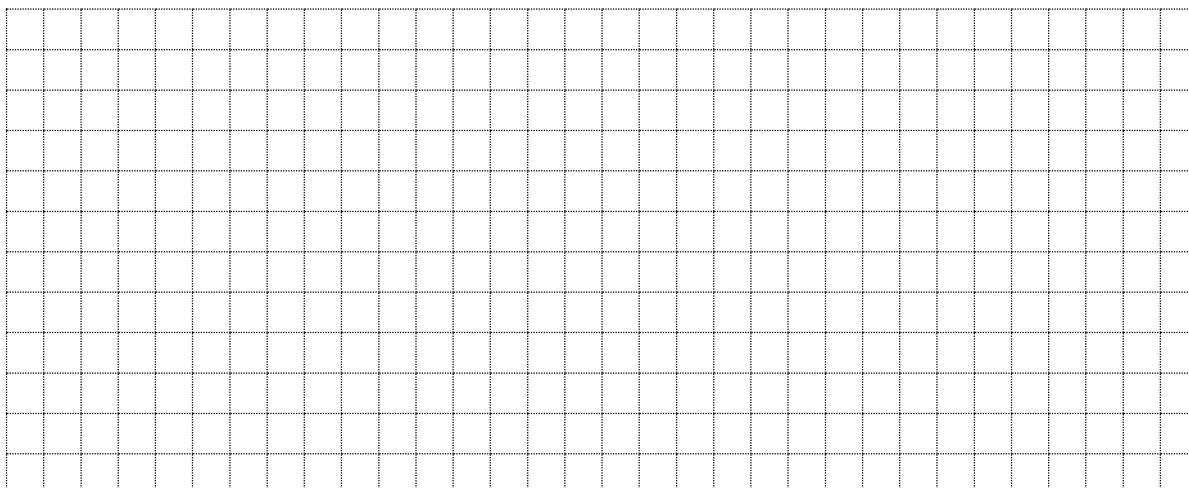
Wstęp: Menopauza to ostatnie w życiu krwawienie miesięczne, które nieodwracalnie kończy okres prokreacyjny. Postmenopauza rozpoczyna się rok po menopauzie i trwa do okresu senium.

Cel: Celem pracy jest przedstawienie wybranych, aktualnych problemów psychospołecznych kobiet w wieku pomenopauzalnym.

Stan wiedzy: W Polsce kobiety doświadczają menopauzy w wieku 50 - 51 lat. Wówczas są one aktywne zarówno w życiu rodzinnym, jak i zawodowym. Jest to czas wielu przemian nie tylko na podłożu biologicznym. Coraz częściej zwraca się uwagę na psycho- i socjogeny charakter problemów. Indywidualne cechy osobowości, tj. optymizm, strategie radzenia sobie ze stresem i obraz własnego ciała stają się ważnymi predyktorami dobrostanu w tym okresie życia. Na uwagę zasługuje również zmiana relacji z partnerem i dorastającymi dziećmi, czy też konieczność sprawowania opieki nad starszymi rodzicami. Kobiety doświadczają coraz częściej sytuacji stresogennych, tj. utrata lub zmiana pracy, odejście dzieci z domu, choroba lub śmierć bliskich. Dużą rolę odgrywa czynnik kulturowy. W kulturze państw wysokorozwiniętych obraz kobiety w wieku pomenopauzalnym jest zazwyczaj nacechowany negatywnie.

Podsumowanie: Współczesne kobiety w wieku pomenopauzalnym są narażone na wiele problemów psychospołecznych, które mogą obniżać jakość ich życia.

Słowa kluczowe: menopauza, postmenopauza, jakość życia

dr hab. n o zdr. Anna Pacian¹, prof. dr hab. n. med. Teresa Kulik¹, Elwira Szwedo²

¹Katedra Zdrowia Publicznego, Wydział Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

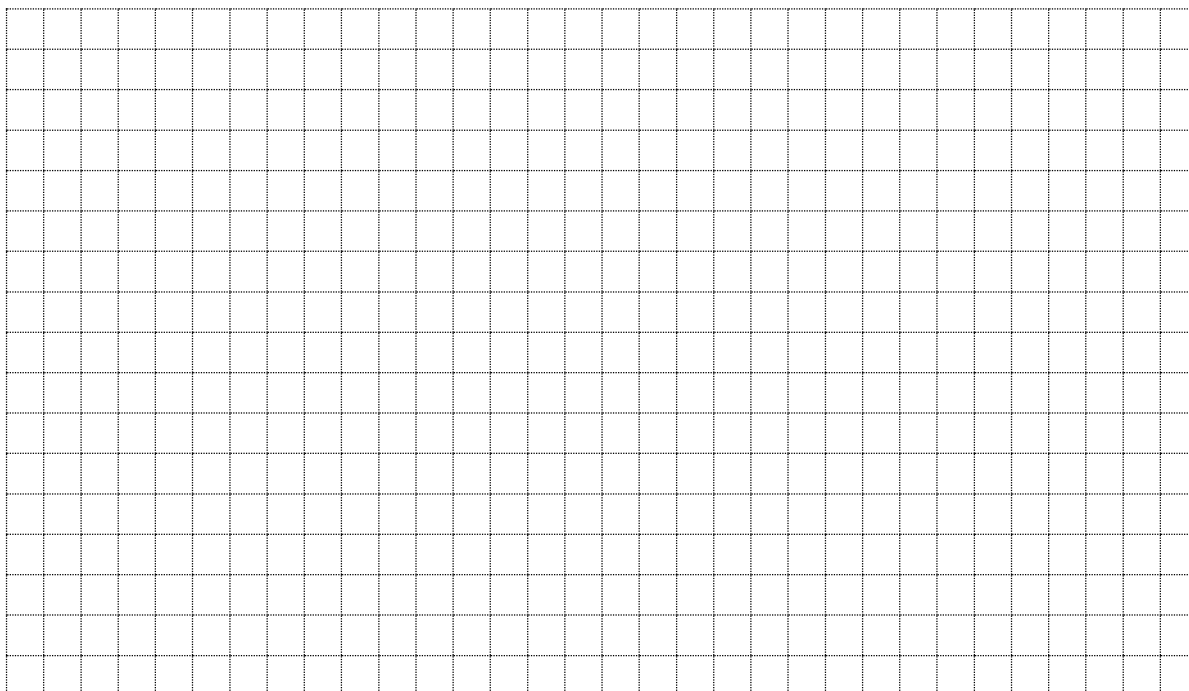
²Studentka kierunku Zdrowie Publiczne, Wydział Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

„Współczesne zagrożenia zdrowia społeczeństwa polskiego”

Zdrowie ludności jest ważnym czynnikiem wpływającym na dobrobyt całego kraju i jego mieszkańców. Dlatego istotne jest przekierowanie działań z medycyny naprawczej na promocję zdrowia i profilaktykę.

Celem wystąpienia będzie ocena zachowań zdrowotnych społeczeństwa polskiego oraz ich związek ze stanem zdrowia. Omówione zostaną najczęstsze zachowania zdrowotne naszego społeczeństwa dotyczące odżywiania, aktywności fizycznej oraz spożywania alkoholu i palenia tytoniu. Prezentowana praca zwróci uwagę na ocenę stanu zdrowia Polaków. Przedstawione zostaną najczęstsze choroby mające bezpośredni związek ze stylem życia. Autorzy pracy zwrócą uwagę na zachorowalność i śmiertelność społeczeństwa polskiego z powodu chorób układu krążenia, chorób nowotworowych i tzw. przyczyn nieznanych oraz urazów, wypadków i zatruc. Ważne znaczenie w zakresie chorób społecznych i cywilizacyjnych będą miały działania profilaktyczne, które będą ukierunkowane głównie na promocję zdrowego stylu życia, czynniki ryzyka, realizację programów profilaktycznych oraz zwiększenie indywidualnej odpowiedzialności za własne zdrowie.

Słowa kluczowe: styl życia, stan zdrowia, profilaktyka

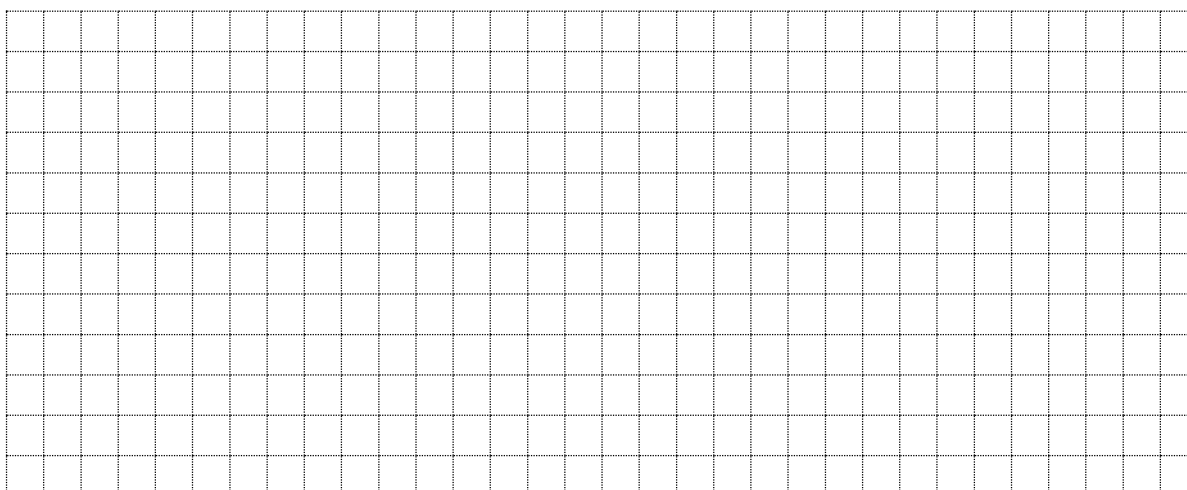
dr n. med. Agnieszka Łagowska-Batyra¹, mgr Agata Stachura²

¹Wydział Nauk Społecznych i Nauk Medycznych, Wyższa Szkoła Nauk Społecznych z siedzibą w Lublinie, ul. Zamojska 47, 20-102 Lublin

²Sanatorium Uzdrowskie „Ciche Wąwozy” Nałęczów

„Choroby cywilizacyjne jako największy problem zdrowotny współczesnego człowieka”

Choroby cywilizacyjne są globalnymi szerzącymi się, powszechnie znanymi chorobami, spowodowanymi rozwojem cywilizacji, które odpowiedzialne są za większość kosztów społecznych, pogorszenie jakości życia oraz skrócenie jego długości oraz ponad 80% wszystkich zgonów na świecie. Do najważniejszych z nich możemy zaliczyć: cukrzycę wraz z jej powikłaniami narządowymi, nadciśnienie tętnicze, chorobę wieńcową zakończoną ostrym incydentem wieńcowym oraz otyłość. Choroby te składają się w jedną jednostkę chorobową zwana zespołem metabolicznym. Inspiracją do wyboru tematu jest coraz większe rozpowszechnienie cukrzycy typu 2, która według Światowej Organizacji Zdrowia, jest pierwszą niezakaźną chorobą epidemiczną ze względu na dramatyczny wzrost liczby zachorowań obserwowany w ostatnich dekadach. Na podstawie badań prospektywnych wykazano, iż prewencja następstw hiperglikemii, przez realizację zalecanych celów, odpowiednią samokontrolę i adekwatne leczenie, pozwoliłaby znacznie zmniejszyć ryzyko występowania powikłań naczyniowych, które są przede wszystkim odpowiedzialne za pogorszenie jakości życia takich chorych. Powikłania chorób układu krążenia prowadzą do utrudnienia w funkcjonowaniu chorych kardiologicznych w wymiarze społecznym i rodzinnym. Konsekwencją nieleczzonego nadciśnienia jest wzrost zachorowalności na zawał mięśnia sercowego i udar mózgu, które jako powikłania narządowe NT przyczyniają się zwiększenia umieralności w tej grupie pacjentów. Badania kliniczne dowodzą, że efekt hipotensyjny odpowiednio dobranych modyfikacji stylu życia może być równoważny efektem stosowania jednego leku hipotensyjnego. Edukacja pacjentów dotycząca chorób cywilizacyjnych wraz trwale zmienionym stylem życia powinna prowadzić do zmniejszenia ryzyka rozwinienia się zespołu metabolicznego, a tym samym obniżenia ryzyka sercowo – naczyniowego u tych pacjentów.

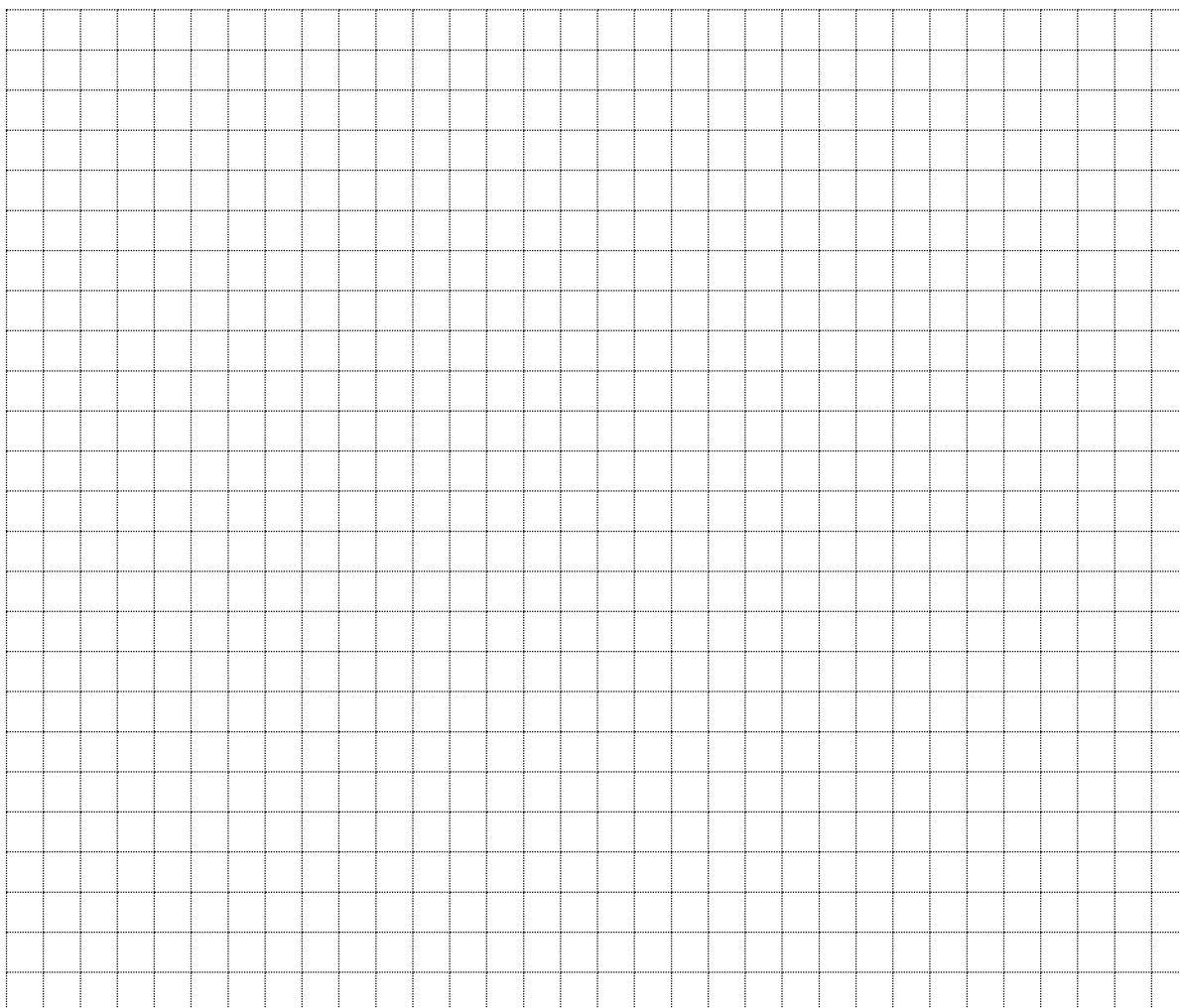

mgr Katarzyna Muszyńska

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
Pl. M. Curie-Skłodowskiej 5
20-031 Lublin

***„Alkoholizm- zagrożenie zdrowia i życia człowieka.
Aktywność samorządu w zakresie profilaktyki alkoholowej”***

Celem tej pracy jest przedstawienie na tle współczesnych zagrożeń społecznych i zdrowotnych związanych z nadmiernym spożywaniem alkoholu, możliwości zaangażowania samorządu terytorialnego w działania o charakterze profilaktyki. JST są ustawowo powołane do zaspokajania lokalnych potrzeb mieszkańców i odpowiadania na ich problemy. W związku z nasileniem zjawiska nadmiernego i szkodliwego spożywania alkoholu, dotyczącego również młodzieży, samorząd zmuszony jest podejmować szereg działań o charakterze interwencyjnym. Jednak równoważone powinny być one działaniami o charakterze profilaktycznym, których efekty bywają widoczne dopiero po latach, często po upływie kadencji samorządu. z tych powodów działania te bywają marginalizowane ze szkodą dla lokalnej polityki zdrowotnej.

dr n. hum. Agata Maksymowicz

Wydział Humanistyczny AGH

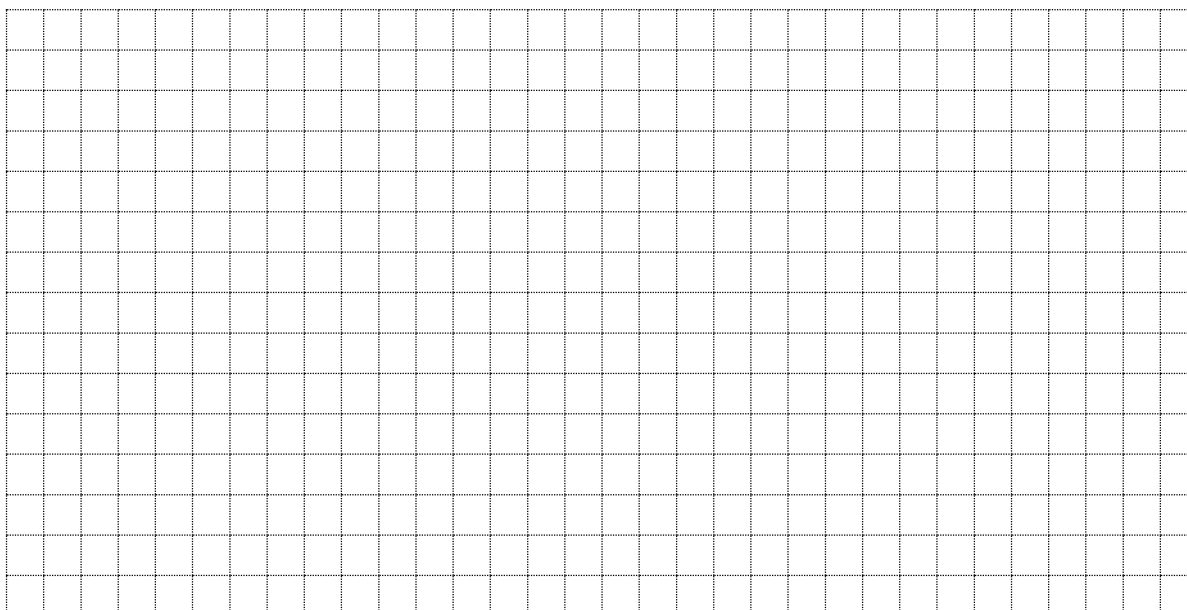
30-071 Kraków,

ul. Gramatyka 8a

„Leczenie za granicą – doświadczenia polskich pacjentów i ich rodzin”

Truizmem jest stwierdzenie, że kondycja polskiej służby zdrowia jest nienajlepsza. Niedobory finansowe, brak odpowiednich nakładów wymieniane są na pierwszym miejscu jako przyczyna takiego stanu rzeczy. Z całą pewnością brak pieniędzy wywiera bezpośredni wpływ na kolejki do lekarzy specjalistów, wieloletnie oczekiwanie na zabiegi operacyjne i inne liczne patologie w służbie zdrowia. Jednak moje badania nad internetowymi portalami oceniającymi jakość pracy lekarzy oraz analiza internetowej aktywności rodziców dzieci z chorobami rzadkim, pokazują, że nie wszystkie niedomagania polskiej medycyny da się wytłumaczyć niewystarczającym finansowaniem. Istotnym aspektem oceny jakości pracy lekarzy i pozostałego personelu medycznego są ich relacje (interakcje i stosunki społeczne) z pacjentami i ich rodzinami. Rodzice dzieci leczonych za granicą przedstawiają inny od polskiego świat szpitali, gdzie pacjenci traktowani są podmiotowo, życzliwie, gdzie lekarze i pozostały personel medyczny znajdują czas na rozmowę, czy zabawę z małymi chorymi. Nie wspaniałe warunki materialne, zaplecze placówek, tylko nastawienie do pacjentów i ich rodzin wysuwa się na pierwszy plan narracji zamieszczanych w Internecie (blogi, fora internetowe).

Przedmiot niniejszych rozważań stanowią właśnie te przedstawiane w sieci relacje dotyczące terapii medycznych odbywających się w Europie Zachodniej lub USA, pokazujące różnice w traktowaniu chorych u nas i za granicą, a także próba odpowiedzi na pytanie: dlaczego w polskiej służbie zdrowia tak często mamy do czynienia z dehumanizacją pacjenta, jego przedmiotowym traktowaniem, i co należy w tym zakresie zmienić.

dr hab. n. o zdr. Wioletta Żukiewicz-Sobczak, prof. nadzw.

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej ul. Sidorska 95/97,
21-500 Biała Podlaska, Katedra Zdrowia, Zakład Zdrowia Publicznego, Regionalne Centrum
Badań środowiska rolnictwa i technologii innowacyjnych EKO-AGRO-TECH

„Grzyby pleśniowe w środowisku człowieka”

Grzyby pleśniowe stanowią istotne zagrożenie zdrowia dla wszystkich ludzi ekspozowanych na ich działanie. Ekspozycja na grzyby pleśniowe związana jest w dużej mierze ze środowiskiem pracy i życia człowieka a także jakością żywności w diecie. Aktualne doniesienia naukowe wykazały ogromne zagrożenie inhalacją szkodliwymi mikologicznymi czynnikami w budynkach mieszkalnych i inwentarskich. Szczególne zagrożenie stanowią grzyby pleśniowe. Zarodniki tych mikroorganizmów wszechobecne w powietrzu atmosferycznym finalnie docierają do środowiska życia człowieka - do mieszkań, budynków, przy sprzyjających warunkach zaczynają swój cykl rozwojowy. Inną drogą przenikania grzybów pleśniowych do organizmu człowieka jest droga pokarmowa. Skażone surowce zbożowe czy też surowce pochodzenia zwierzęcego, wyhodowane na skażonej paszy powinny być dyskwalifikowane jako półfabrykaty do dalszej obróbki, jednakże nie zawsze jest to regułą. Do chwili obecnej, technologia żywności nie dysponuje skuteczną obróbką termiczną, lub inną, która usuwałaby ze skażonych surowców żywnościowych toksyczne metabolity grzybów pleśniowych, w związku z tym możemy mówić o olbrzymim zagrożeniu immunotoksycznym organizmu ludzkiego. Tego typu zagadnienia są bardzo istotne, ponieważ kontrola jakości w zakładach rolno-spożywczych funkcjonuje na poziomie niezadawalającym. Wstępne badania surowców w zakładach są przeprowadzane metodami organoleptycznymi, które wykluczają ocenę zmian enzymatycznych oraz mikrobiologicznych surowca, zwłaszcza w początkowym stadium.

Dane literaturowe wskazują, że grzyby obecne w środowisku życia i pracy mogą w negatywny sposób oddziaływać na zdrowie człowieka. Bardzo istotne jest stosowanie się do wszelkiego typu zaleceń dotyczących eliminacji grzybów pleśniowych z otoczenia.

Słowa kluczowe: zdrowie, grzyby pleśniowe, ekspozycja, profilaktyka

dr n. farm. Andrzej Kot

Wydział Nauk Społecznych i Nauk Medycznych
Wyższa Szkoła Nauk Społecznych z siedzibą w Lublinie
ul. Zamojska 47
20-102 Lublin

„Skażenie żywności metalami ciężkimi w Polsce”

Spośród metali ciężkich kadm, ołów i rtęć należą do metali toksycznych, których rola pożyteczna w organizmie nie jest znana.

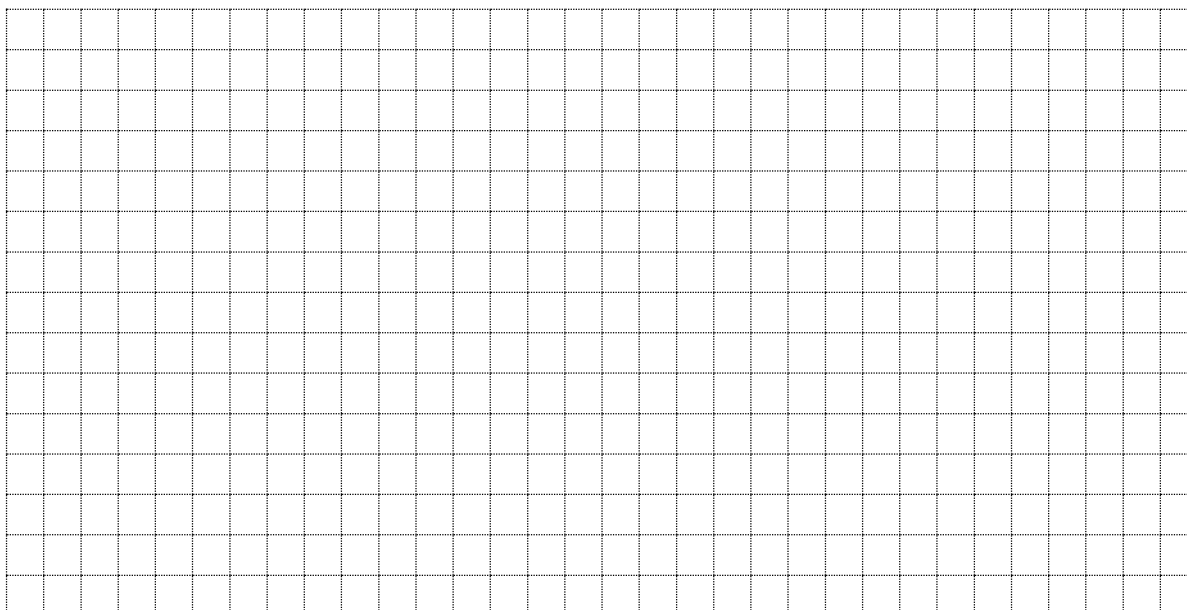
Przemysłowa działalność człowieka, wzrost chemizacji rolnictwa wprowadzają do środowiska ponadnormatywne ilości toksycznych metali ciężkich w szczególności kadmu i ołowiu. Metale te kumulują się w różnych grupach żywności, z którą dostają się do organizmu ludzkiego stanowiąc zagrożenie dla zdrowia a nawet życia człowieka (skażenie rtęcią w zatoce Minamata).

Tkanki roślinne i zwierzęce kumulują wybiórczo znaczne ilości tych pierwiastków, co wzmaga zagrożenie ze strony tych metali. Stąd potrzeba ciągłego monitorowania zawartości tych kontaminantów w żywności.

W pracy przedstawiono na podstawie badań własnych i autorów krajowych stopień zanieczyszczenia kadmem, ołowiem, i rtęcią w wybranych grupach produktów spożywczych w odniesieniu do dopuszczalnych zawartości i PTWI. Podwyższone zawartości rtęci występowały w rybach i przetworach rybnych oraz w mleku w proszku, kadmu - w nerkach i wątrobach zwierząt rzeźnych, tuńczykowatych, pieczywie pszennym, ołowiu - w mięsie i przetworach mięsnych, drobiu, mleku i przetworach mlecznych, warzywach i owocach.

Przeprowadzone badania wykazują, że aby zmniejszyć ilość metali ciężkich spożywanych wraz z żywnością, konieczny jest odpowiedni dobór produktów spożywczych w całodiennej racji pokarmowej.

Słowa kluczowe: kadm, ołów, rtęć, żywność

POSTERY

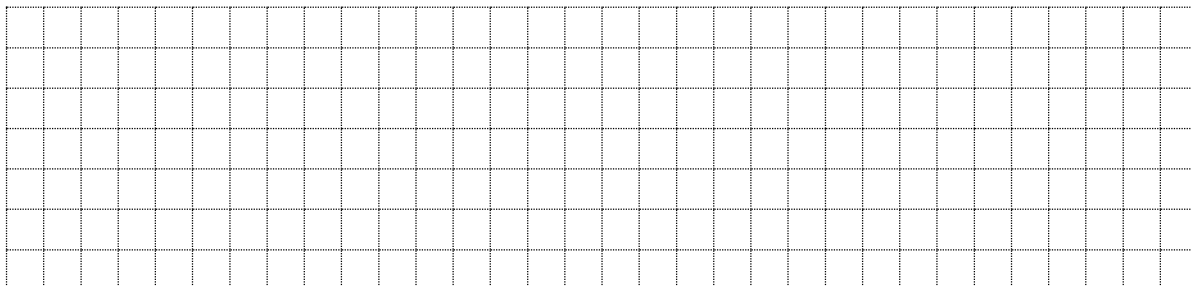
dr n. społ. Barbara Cichy-Jasiocha

Katedra Psychologii Różnic Indywidualnych, Instytut Psychologii,
Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Al. Raławickie 14,
20-950 Lublin

**„Wspieranie poczucia jakości życia u osób dorosłych uzdolnionych
plastycznie”**

Celem plakatu jest zaprezentowanie wyników badań dotyczących poziomu poczucia jakości życia u osób dorosłych uzdolnionych plastycznie i jego psychologicznych uwarunkowań. Sękowski zwraca uwagę na to, że osoby wybitnie zdolne mogą doświadczać w swoim życiu specyficznych trudności – problemów natury endogennej i egzogennej. Wśród nich wymienić można: perfekcjonizm, idealizm, niestabilną samoocenę, nadmierny samokrytycyzm, trudności w relacjach interpersonalnych, itp. Golka wskazuje z kolei na obecność trwale zakorzenionych w społeczeństwie mitów i stereotypów dotyczących artysty, które są w stanie oddziaływać na osobistą satysfakcję osób uzdolnionych. Prezentowane badania pokazują jednak, że poziom ogólnej satysfakcji z życia u artystów-plastyków jest wysoki i uwarunkowany w głównej mierze przez preferencję wartości z kategorii kierowanie sobą. Negatywnymi predyktorami pozostają z kolei: preferencja wartości z kategorii stymulacja, radzenie sobie ze stresem poprzez wyładowanie oraz obecność kryzysu w wartościowaniu polegająca na poczuciu nierealizowania i zagubienia wartości (zmienne te wyjaśniają 65% wariancji ogólnej satysfakcji z życia). Obszary satysfakcji, które wymagają wsparcia to: *Związki z ludźmi* oraz *Wypoczynek i czas wolny*. Dla kształtowania wysokiego poczucia jakości życia w tych sferach kluczowy staje się wysoki poziom preferencji wartości z kategorii kierowanie sobą. Dodatkowo wyższy poziom spostrzeganego wsparcia społecznego polegającego na przynależności sprzyja kształtowaniu wyższej satysfakcji z relacji interpersonalnych u artystów-plastyków.

Słowa kluczowe: poczucie jakości życia, osoby dorosłe uzdolnione plastycznie, preferencja kategorii wartości, kryzys w wartościowaniu, radzenie sobie ze stresem, spostrzegane wsparcie społeczne.

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
Pl. M. Curie-Skłodowskiej 5
20-031 Lublin

W ostatniej dekadzie XX wieku zagadnienie aktywności obywateli wywołuje ogromny dyskurs publiczny ze względu na nieustanną aktualność tematu spowodowaną m.in. kryzysem demokracji oraz deficytem w zakresie legitymizacji władzy. Mówi się o kryzysie demokracji przedstawicielskiej i bezpośredniej oraz nieefektywności tradycyjnych form udziału obywateli w procesach decyzyjnych. Reakcją na to są próby wprowadzania różnych demokratycznych innowacji zwłaszcza na szczeblu samorządu terytorialnego, który stanowi władzę najbliższą obywatelowi. W związku z tym samorządy różnych szczebli próbują zbudować na swoje potrzeby skuteczny model zarządzania partycypacyjnego. Celem niniejszego wystąpienia będzie zatem odwołanie się do współczesnych problemów, które przyczyniają się do zmiany w zarządzaniu rozwojem terytorialnym w kierunku podejścia partycypacyjnego. Ponadto wystąpienie zwróci uwagę na skutki tychże zmian przejawiające się m.in. w podziale aktywności obywatelskiej na tradycyjną oraz tzw. alternatywną, określaną także jako niekonwencjonalną. Głównym celem prezentowanego referatu będzie próba udzielenia odpowiedzi na pytanie czy w świetle istniejących problemów zarządzanie partycypacyjne może stanowić remedium na ponowoczesny kryzys?

This image shows a full page of blank graph paper. The grid consists of small, equal-sized squares formed by thin, light gray lines. There are no margins, text, or other markings on the page.

dr n. med. Agnieszka Łagowska – Batyra^{1,2,3}, mgr Agata Stachura³

¹Wydział Nauk Społecznych i Nauk Medycznych, Wyższa Szkoła Nauk Społecznych, Lublin

²EDU – MED ISPL DR n. med. Agnieszka Łagowska – Batyra

³Sanatorium Uzdrowskie „Ciche Wąwozy”, Nałęczów

„Zespół metaboliczny jako realne zagrożenie dla dorosłego człowieka - czy warto coś zmienić w stylu życia?”

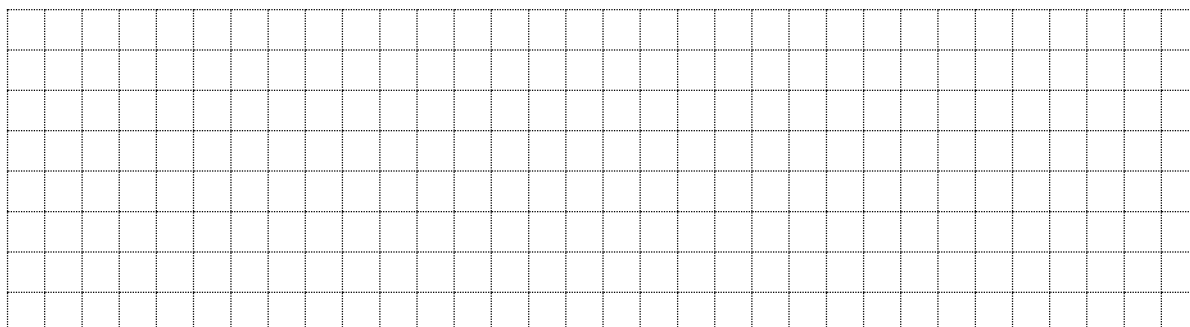
Zespół metaboliczny to stan kliniczny charakteryzujący się współwystępowaniem czynników ryzyka sercowo – naczyniowego, takich jak otyłość brzuszna, podwyższone ciśnienie tętnicze oraz zaburzenia gospodarki węglowodanowej i lipidowej. Wykazano, że choroby układu sercowo – naczyniowego stanowią najczęstszą przyczynę zgonów w krajach uprzemysłowionych, wobec powyższego należy poczynić radykalne kroki celem zniwelowania czynników ryzyka zależnych od człowieka chorób cywilizacyjnych.

CEL: Ocena wpływu leczenia uzdrowskiego na zmianę masy ciała i ciśnienia tętniczego u kuracjuszy podczas 21 – dniowych turnusów sanatoryjnych z podziałem na populację mężczyzn i kobiet.

PACJENCI I METODY: Metodą badania była ocena retrospektywna i porównawcza wyników badań kuracjuszy (n = 120) w dwóch podgrupach.

WYNIKI: Nie wykazano istotności statystycznej pomiędzy długością trwania NT w obu podgrupach. Uzyskano spadek masy ciała zarówno w populacji mężczyzn średnio o 1,10kg ($\pm 1,59$) jak i w populacji kobiet średnio 1,20kg ($\pm 1,02$) w przeciągu 21 dni, co jednak nie było istotne statystycznie pomiędzy badanymi grupami. Uzyskano statystycznie istotny spadek obu wartości ciśnienia tętniczego w obu badanych populacjach w przeciągu 21 dni, jednakże w porównaniu pomiędzy populacją mężczyzn i kobiet nie wykazano istotności statystycznej w spadku tego parametru. Wykazano iż trwale zmieniony styl życia w konsekwencji prowadzi do zmniejszenia ryzyka rozwinięcia się zespołu metabolicznego, a tym samym obniżenia ryzyka sercowo – naczyniowego u tych pacjentów.

WNIOSKI: Trwała zmiana stylu życia jest wyzwaniem trudnym, ale nie niemożliwym do wykonania, natomiast korzyści osiągnięte pod postacią zmniejszenia ryzyka sercowo – naczyniowego oraz poprawy samopoczucia powinny nas skłonić do przemyślenia nad włożeniem większego wysiłku podczas dbałości o własne zdrowie.

dr n. społ. Paweł Kot

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II,
Al. Raławickie 14,
20-950 Lublin,
Instytut Psychologii
Katedra Emocji i Motywacji

***„Przekonanie o własnej skuteczności, a przystosowanie do pracy u osób
w okresie średniej dorosłości”***

Właściwe przystosowanie człowieka do pracy w organizacji przyczynia się do jego efektywnej pracy oraz wyższej satysfakcji z życia, dlatego specjaliści związani z zarządzaniem zasobami ludzkimi w organizacjach poszukują cech osobowości, które mogą być związane z lepszym funkcjonowaniem pracowników w tym obszarze. W związku z tym iż osoby z wyższym poziomem przekonania o własnej skuteczności lepiej funkcjonują w różnych obszarach życia niż osoby z niskim nasileniem w niniejszym badaniu podjęto zagadnienie związku poziomu nasilenia przekonania o własnej skuteczności z przystosowaniem pracowników do pracy w okresie średniej dorosłości.

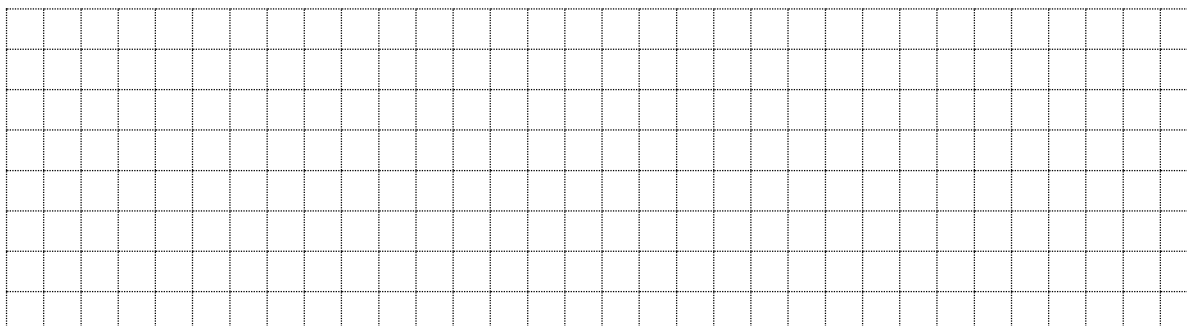
Przeprowadzone badanie miało charakter kwestionariuszowy, przebadano 112 osoby (69 kobiet i 43 mężczyzn). Średnia wieku badanych osób wynosiła $M = 43,02$; $SD = 7,37$.

W badaniach wykorzystano Skalę Przekonania o Własnej Skuteczności w Rolach Życiowych oraz Kwestionariusz Moja Praca 2. Obie metody charakteryzują się wysoką rzetelnością.

Przeprowadzone analizy statystyczne wykazują występowanie istotnych statystycznie dodatnich związków pomiędzy przekonaniem o własnej skuteczności w różnych rolach życiowych, a poszczególnymi wymiarami przystosowania do pracy.

Z uzyskanych danych można wnioskować, że silne przekonanie o własnej skuteczności zarówno w roli bezpośrednio związanej z wykonywaniem pracy zarobkowej (rola pracownika) jak i pozostałymi rolami społecznymi (głowy domu, wypoczywającego, obywatela oraz ucznia) jest przekłada się na lepsze przystosowanie pracowników w wieku średniej dorosłości. Uzyskane wyniki mogą być użyteczne dla osób zajmujących się zarządzaniem zasobami ludzkimi, by w procesie rekrutacji lub zarządzania kapitałem ludzkim w organizacji poszukiwały osób o wysokim poziomie przekonań o własnej skuteczności ponieważ jest on związany z wyższym poziomem przystosowania do pracy.

Słowa kluczowe: Przekonanie o własnej skuteczności, przystosowanie do pracy, średnia dorosłość

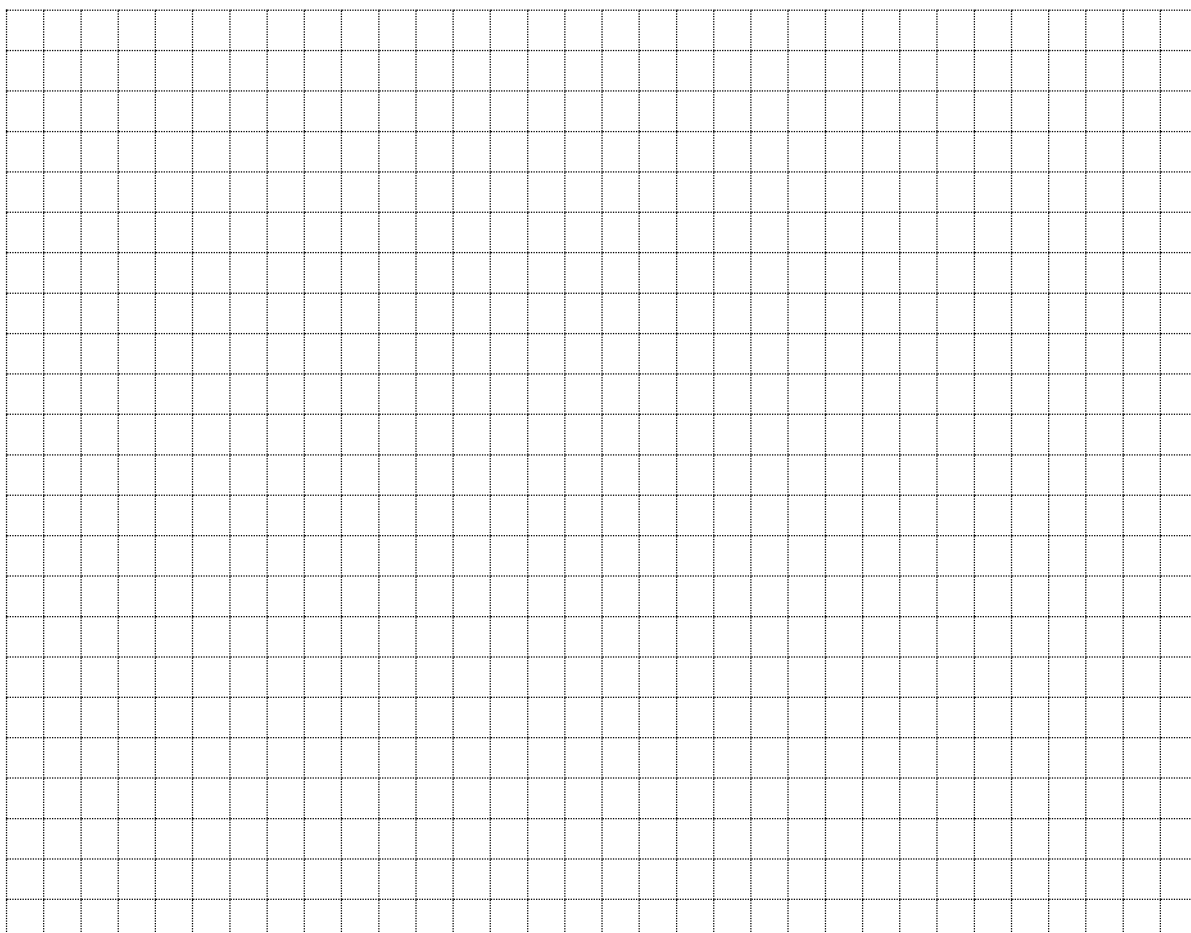

mgr Katarzyna Hryszan

Doktorantka w Katedrze Pedagogiki i Rodziny
Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II,
Al. Raławickie 14,
20-950 Lublin

**„Zagrożona uczciwość – zagrożone małżeństwo.
Pedagogiczno-etyczne rozważania na temat uczciwości małżeńskiej”**

Współczesny świat zdaje się niebezpiecznie upraszczać wiele sfer ludzkiego życia, być może dlatego człowiek niejednokrotnie zapomina o konsekwencjach przyjętych postanowień. Decyzja o małżeństwie jest jedną z najbardziej znaczących ustaleń, jakie człowiek podejmuje w życiu, dlatego warto mieć świadomość z czym wiąże się wypowiedzenie przysięgi małżeńskiej. Wydaje się, że miłość i wierność w małżeństwie to wartości, które są powszechnie rozumiane i uznawane. Natomiast o uczciwości niewiele można usłyszeć, czy wyczytać. Szkoda, gdyż trzeci komponent przysięgi małżeńskiej, który ma liczne wymiary, niesie ze sobą wiele zobowiązań i dopiero on domyka pełny obraz miłości małżeńskiej. Uczciwość małżeńską możemy rozpatrywać pod wieloma względami. Niniejszy poster przedstawi temat uczciwości ze wskazaniem na jej pedagogiczne i etyczne komponenty w odniesieniu do współmałżonka, w odniesieniu do dzieci oraz w odniesieniu do społeczeństwa.

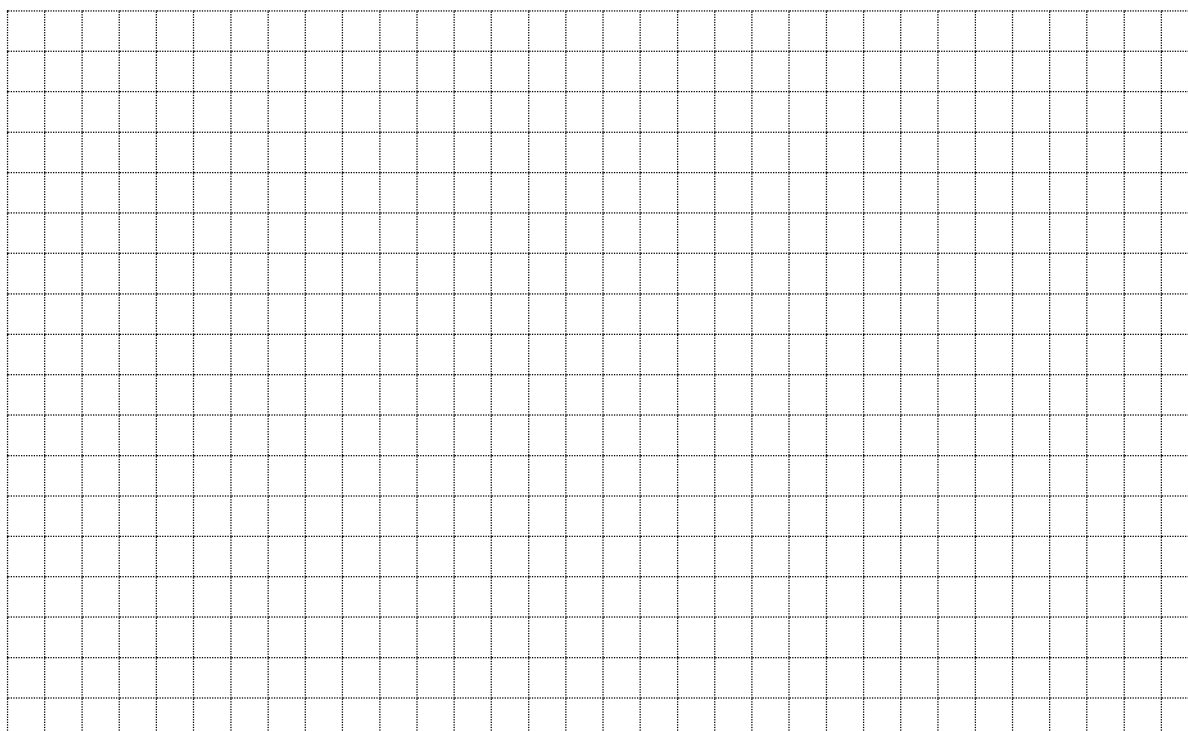
dr n. hum. Magdalena Dawidowicz¹, dr hab. Waldemar Klinkosz²

¹Wydział Nauk Społecznych i Nauk Medycznych,
Wyższa Szkoła Nauk Społecznych z siedzibą w Lublinie,
ul. Zamojska 47, 20-102 Lublin

²Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II,
Al. Racławickie 14, 20-950 Lublin

***„Postawy rodzicielskie i kompetencje interpersonalne w przyjaźni i miłości.
Aspekty profilaktyczne”***

Wśród współczesnych zagrożeń cywilizacyjnych zauważyć można rosnący wskaźnik samobójstw, zwłaszcza dzieci i młodzieży. Wielu badaczy zachowań autodestrukcyjnych poszukuje metod zaradczych. Programy profilaktyczne, jak np. „Reaching Young Europe” skierowany do dzieci w wieku 6-8 lat mają na celu rozwijanie umiejętności życiowych przeciwdziałającym próbom samobójczym. Uczą one dzieci praktycznego radzenia sobie z codziennymi kłopotami, identyfikowania uczuć i rozmawiania o nich, pomagania innym. Tym samym programy te kształtują tzw. kompetencje interpersonalne, które mogą być doskonałe m.in. w toku tzw. treningu społecznego, w programach profilaktycznych oraz w naturalnych sytuacjach życiowych, jakie zachodzą na przykład w rodzinie. Prezentowane badania pokazują związek postaw matki i ojca z kształtowaniem kompetencji interpersonalnych dzieci, w odniesieniu ryzyka potencjalnych zachowań autodestrukcyjnych. Uzyskane wyniki pokazują m.in. że –przykładowo- matki przejawiające w oddziaływaniach wobec dziecka racjonalną tolerancję dla jego potrzeb niezależności i samodzielności (czyli przejawiające postawę rodzicielską Autonomii), przyczyniają się do opanowania przez dziecko kompetencji udzielania emocjonalnego wsparcia innym osobom w bliskich relacjach.

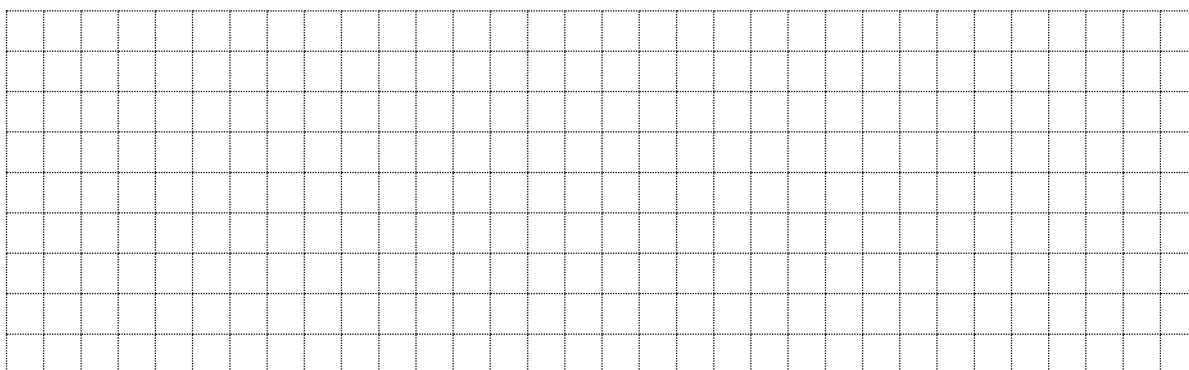
dr n. hum. Martyna Płudowska

Katedra Psychologii Różnic Indywidualnych
Instytut Psychologii, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II,
Al. Raławickie 14,
20-950 Lublin

**„Orientacja materialistyczna jako zgeneralizowane nastawienie na mieć -
psychologiczne konsekwencje funkcjonowania w kulturze konsumpcyjnej”**

Współczesność wydaje się w sposób szczególny obfitować w dynamiczne przekształcenia w różnych sferach ludzkiej aktywności, co wyraża się w mnogości określeń, jakich używają badacze reprezentujący różne dziedziny nauk społecznych, aby wyakcentować poszczególne aspekty zmian. Wśród tych terminów coraz częściej pojawiają się takie charakterystyki jak społeczeństwo konsumpcyjne czy kultura konsumpcyjna. Mianem społeczeństwa konsumpcyjnego określa się rodzaj społeczeństwa kapitalistycznego, w ramach którego występuje bogata oferta dóbr. Produkcja towarów ustępuje miejsca konsumpcji, będącej główną siłą napędową rozwoju gospodarczego. W społeczeństwie konsumpcyjnym nabywanie i użytkowanie dóbr nie służy już wyłącznie zaspokajaniu potrzeb, lecz staje się środkiem do spełniania konsumenckich zachcianek. Funkcjonalność przedmiotów traci na znaczeniu, a na pierwszy plan wysuwa się konsumpcja znaczeń. W obrębie społeczeństwa konsumpcyjnego kształtuje się kultura konsumpcyjna, dla której charakterystyczne jest przenikanie się dwóch dotychczas odrębnych sfer: społecznej i ekonomicznej; następuje urynkowanie społeczeństwa. Sfera społeczna i kulturowa zaczynają funkcjonować zgodnie z regułami obowiązującymi w obszarze gospodarczym. Funkcjonowanie w obrębie społeczeństwa konsumpcyjnego nie pozostaje bez wpływu na psychospołeczne funkcjonowanie człowieka. Psychologicznym konstruktem, odzwierciedlającym cele i wartości propagowane przez kulturę konsumpcyjną jest orientacja materialistyczna rozumiana jako ogólna orientacja życiowa, zgeneralizowane nastawienie na *mieć*, w odróżnieniu od przeciwnej postawy określanej jako *być*. Poster przedstawia różnice pomiędzy osobami nastawionymi na *być* i *mieć* w zakresie wybranych zmiennych psychologicznych w oparciu o wyniki przeprowadzonych badań własnych.

Słowa kluczowe: społeczeństwo konsumpcyjne, kultura konsumpcyjna, orientacja materialistyczna, postawa mieć, postawa być, poczucie jakości życia.

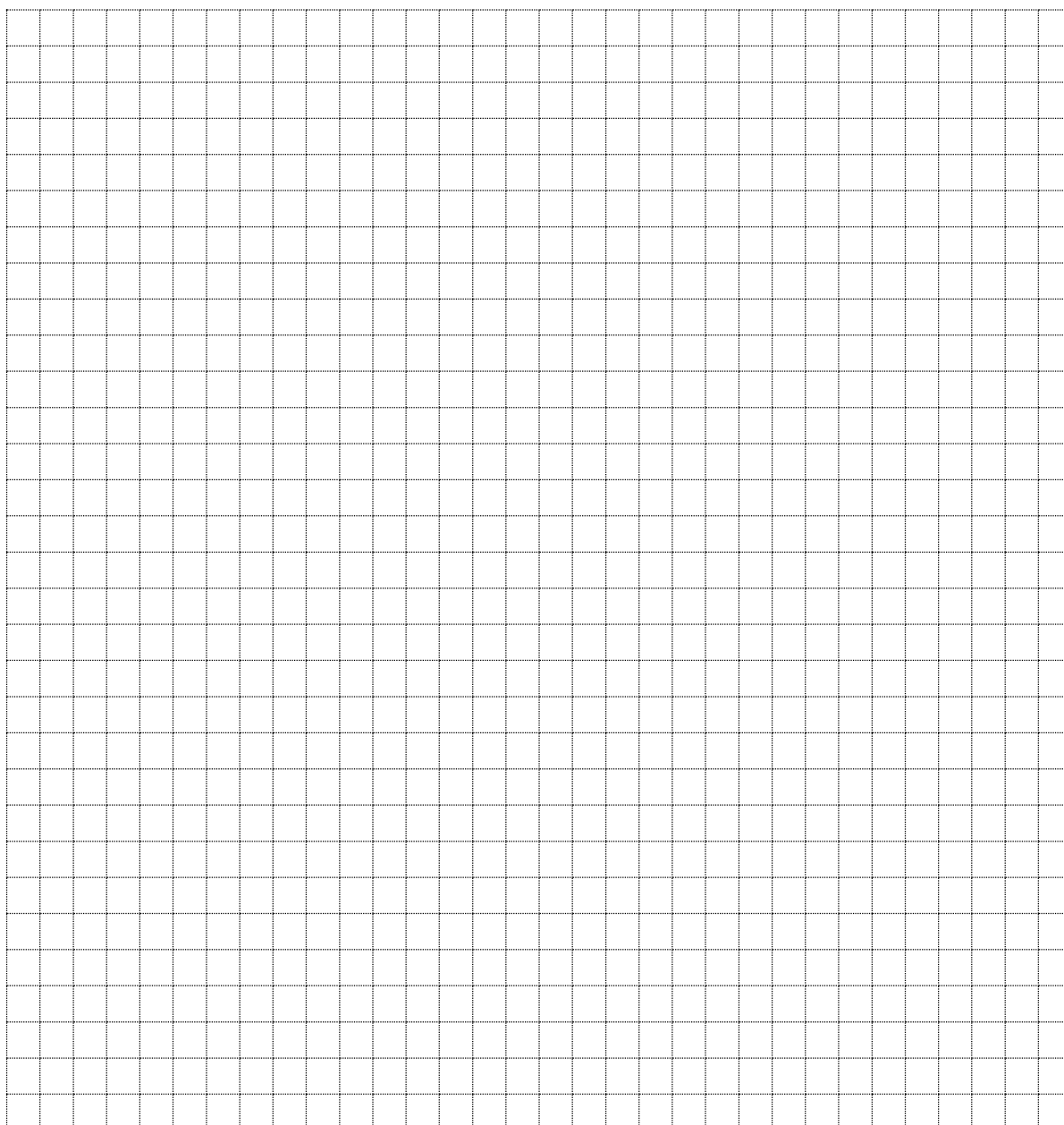

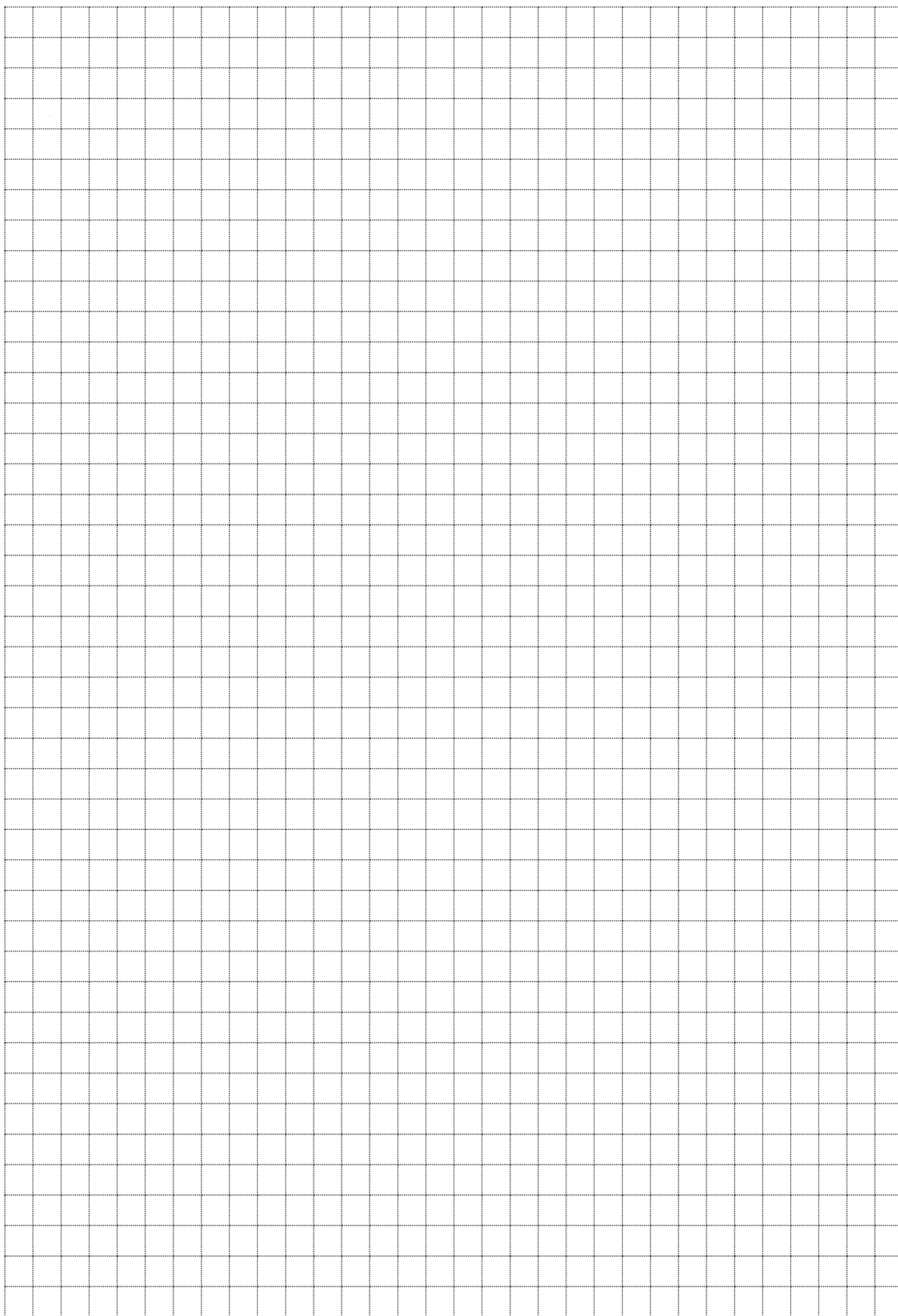
lic. Magdalena Bubak

Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie,
Wydział Pedagogiczny
ul. Podchorążych 2, 30-084 Kraków

„Wpływ współczesnych zagrożeń na rozwój i rolę OSP w III RP”

Ochotnicze straże pożarne spełniają istotną rolę w wykonywaniu zadań na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego państwa. Celem wystąpienia jest ukazanie jak bardzo w związku rosnącymi wymaganiami rozwinęły się OSP na płaszczyźnie organizacyjnej, zadaniowej, szkoleniowej jak również technicznej – oraz jak przełożyło się to na bezpieczeństwo zwykłego obywatela.

Notatki:

wolność

nie ma granic.

Debetowa karta wielowalutowa

**Płać bez przewalutowania
za granicą (USD, EUR, CHF, GBP).**

Szczegółowe informacje: wejdź na stronę www.pekao.com.pl/wielowalutowa.

www.pekao.com.pl
801 365 365 (opłata wg cennika operatora)

Bank Pekao

Karta wielowalutowa MasterCard Debit FX wydawana jest do Eurokont: Intro, Optymalne, Aktywne, Aktywne Plus, Mobilne i NET, Standard, Plus, Niebieskie, Srebrne. Pełne informacje o karcie wielowalutowej MasterCard Debit FX wraz z obowiązującą Taryfą prowizji i opłat są dostępne w oddziałach Banku Pekao S.A. oraz na www.pekao.com.pl i pod numerem infolinii 801 365 365 (opłata wg cennika operatora).

Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, ul. Grzybowska 53/57, 00-950 Warszawa, wpisany do rejestru przedsiębiorców w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, KRS: 0000014843, NIP: 526-00-06-841, REGON: 000010205, wysokość kapitału zakładowego i kapitału wpłaconego: 262 470 034 zł.

SAMORZĄD STUDENTÓW WYŻSZEJ SZKOŁY
NAUK SPOŁECZNYCH W LUBLINIE POLECA:

życie

zanurzam się w nim
codziennie.

Eurokonto Intro i usługi dodatkowe

**karta wielowalutowa
MasterCard Debit FX**

**bezpłatne ubezpieczenie
w podróży za granicą**

**aplikacja Pekao24
na tablety**

płatności mobilne

Sprawdź ofertę specjalną dotyczącą karty debetowej do Eurokonta Intro
i kont walutowych – w oddziałach Banku i na www.pekao.com.pl/eurokonto-intro.

Lublin, ul. Turystyczna 1
Katarzyna Kuszneruk – tel. 727 422 955
Krzysztof Dudkowski – tel. 661 380 435

 Bank Pekao

Eurokonto Intro, karta wielowalutowa (MasterCard Debit FX), aplikacja Pekao24 na tablety i aplikacja PeoPay są usługami Banku Pekao S.A.
Pełne informacje o Eurokoncie i dodatkowych usługach, a także Warunki Ubezpieczenia określające zakres ubezpieczenia, limity kwotowe oraz wyłączenia odpowiedzialności Ubezpieczyciela dostępne są w oddziałach Banku Pekao S.A. oraz na www.pekao.com.pl i pod numerem infolinii 801 365 365 (opłata wg cennika operatora).
Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, ul. Grzybowska 53/57, 00-950 Warszawa, wpisany do rejestru przedsiębiorców w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, KRS: 0000014843, NIP: 526-00-06-841, REGON: 000010205, wysokość kapitału zakładowego i kapitału wpłaconego: 262 470 034 zł.